

МЕТА

ЧАСОПІС ЛЬВІВСЬКОЇ АРХІЄПАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-КАТОЛІЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

• ЧЕРВЕНЬ • 2010 РОКУ БОЖОГО • ЧИСЛО • 6/65 •

Україна визнала богослов'я науковою дисципліною

На фото: благословення підрясників першокурсникам Львівської духовної семінарії Святого Духа.

Згідно з наказом № 273 Вищої атестаційної комісії України від 15 травня 2010 року, «богослов'я» як наукову спеціальність зарахували до галузі науки «Філософські науки». Богослов'я внесли до переліку спеціальностей, з яких проводиться захист дисертацій на здобуття наукових ступенів кандидата наук і доктора наук, присудження вчених ступенів і надання вчених звань.

Перед цим, 2 березня, державна акредитаційна комісія Міністерства освіти і науки України ліцензувала богословську програму в Україні. Завдяки цьому богослов'я офіційно визнано філософською дисципліною (до цього Україна залишалася єдиною державою в світі, де ця дисципліна не мала офіційного статусу). Отож, відтепер в українських вузах та в Українському католицькому університеті зокрема можна викладати ліцензовану державою програму богослов'я, а дипломи його випускників за фахом «богослов» незабаром отримають офіційне визнання.

Сьогодні
у часописі "МЕТА":

2-3 стор.

Представники Церкви серед «достойних львів'ян»

В. Янукович:
«Для Української держави всі Церкви - рівні»

Львівські педагоги відвідали Зарваницю

4-5 стор.

Болівійський президент закликає Папу реформувати священство

Чи домовляться традиціоналісти з Ватиканом?

Хто підтримує президента Обаму

6-7 стор.

Ватикан та ісламський світ: аналіз проблеми

Сучасні католики Ізраїлю. Хто вони?

Ще раз про природу нетрадиційної орієнтації

8-9 стор.

Клуб знайомств. Щоб серця єдналися в любові

Вплив сучасних ЗМІ на дітей і підлітків

10-12 стор.

Не чужолож: гріх не може нормою

Диявол в інтернеті: кому потрібні душі юзерів?

На кого вчиться Володимир Путін?

У БРЮХОВИЧАХ ВІДБУЛИСЯ МОЛОДІЖНІ РЕКОЛЕКЦІЇ

З 14 по 16 травня Катехитична комісія Львівської Архiepархії УГКЦ організувала реколекції для молоді. Відбувалися вони у смт. Брюховичі, і стали вони останнім у цьому році туром реколекцій, які традиційно організовує ККЛА. Цього разу темою духовних вправ було, насамперед, життя Церкви, наділеної дарами Святого Духа, в період очікування свята Зіслання Святого Духа, а також розпізнання людиною дарів Святого Духа та використання їх на служіння ближнім.

У заключному турі реколекцій взяли участь 22 молоді особи зі Львова та області, а провідником реколекцій був о. Олег Федоренко (СДБ). Загалом цього року в реколекційних науках, організованих Катехитичною комісією Львівської Архiepархії, взяли участь 80 осіб.

Матеріал надано Катехитичною комісією Львівської Архiepархії УГКЦ

ВЛАДИКА ЙОСИФ (МІЛЯН) ОСВЯТИВ ОНОВЛЕНУ КАПЛИЦЮ В ДИТЯЧІЙ ЛІКАРНІ КИСВА

13 травня, у день свята Вознесіння Господнього, в Першій дитячій лікарні м. Києва (вул. Богатирська, 30) владика Йосиф (Мілян) освятив переобладнану та оновлену каплицю преподобного Агапіта Печерського. У пастирському слові владика Йосиф наголосив, що покликання лікаря – стояти на сторожі життя, а тому кожен медик має шукати підтримки та натхнення у Христа, який є джерелом усього життя.

Після молитви та проповіді владика нагородив подячними грамотами усіх, хто долучився до цієї «боговгодної справи». Відтак усіх присутніх маленьких пацієнтів, їхніх батьків та медичний персонал було помашено освяченою олією на оздоровлення та роздано на згадку про візит владика молитовнички, образочки та медаліки.

За повідомленням Катерини ВОЄЦІ.

МОЦІ СВ. ПАНТЕЛЕЙМОНА В 1-й КИЇВСЬКІЙ ДИТЯЧІЙ ЛІКАРНІ

25 травня у каплиці преподобного Агапіта Києво-Печерського у 1-й Київській дитячій міській лікарні перебували мощі святого Пантелеймона. Священники Віталій Воєца (капелан цієї лікарні) та Роман Романович (адміністратор у м. Васильків) впродовж цілого дня молилися біля мощей спеціальні молебні та акафісти за здоров'я, на всяке прошення, за родини та близьких пацієнтів і медичного персоналу, за зцілення від різних недуг тощо. Після молитов усі присутні з пошаною і благоговінням приступали до мощей, прикладаючись та цілуючи їх, просили у святого необхідні ласки.

Опісля відбулося помазання оливою святого Пантелеймона. Усім присутнім священники дарували образочки з молитвою та зображенням великомученика Пантелеймона. Лежачих пацієнтів священники відідали у палатах.

У КИСВІ МОЛИТОВНО ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ ЖЕРТВ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ

16 травня Україна традиційно відзначає День пам'яті жертв політичних репресій. Цього дня у Києві на території Національного історико-меморіального заповідника «Биківнянські могили» відбувся мітинг-реквієм, в якому взяли участь відомі державні та політичні діячі, представники громадських, культурних, наукових, освітніх організацій, родичі загиблих та колишні політ'язні.

Пам'ятні заходи розпочалися о 12.00 урочистою ходою від Монумента жертвам політичних репресій до Пам'ятного хреста, спорудженого в глибині лісу. Після покладання квітів до підніжжя Пам'ятного хреста ієрархи та духовенство українських Церков відслужили панахиду за душі загиблих внаслідок політичних репресій українців та представників інших народів та національностей.

Від УГКЦ участь в моліннях узяв владика Богдан (Дзюрах), керівник Адміністрації Патріаршої курії, секретар Синоду єпископів УГКЦ.

МОЛЕБЕНЬ У ВАСИЛЬКОВІ ЗА ЖЕРТВАМ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ

9 травня керівник Адміністрації Патріаршої курії владика Богдан (Дзюрах), єпископ-помічник Київської Архiepархії, взяв участь у молебні за жертвам Другої світової війни, що відбувся біля пам'ятника Тарасу Шевченку у місті Василькові на Київщині. За словами владика, молитва була не тільки благанням до Господа за упокій душ загиблих, але й «виявом нашої вдячності Богові і полеглим за те, що ми втішаємося свободою, за те, що маємо рідну державу».

«Наша молитва тут, біля стіп славетного Кобзаря, є дуже символічною: нас теж повинен надихати його пророчий заклик: «Боріться – поборете! Вам Бог помагає! За вас правда, за вас слава і воля свята». Господь є з нами в наших змаганнях і трудах за остаточну перемогу над силами зла, над людиноненавистливими ідеологіями минулого, а тому ми можемо з надією дивитися в майбутнє», – такими словами закінчив свій виступ владика Богдан.

Прес-служба Київської Архiepархії

Львівська парохія Вознесіння Господнього святкувала празник із владикою Ігорем

З нагоди величного свята Вознесіння Ісуса Христа у львівському храмі Вознесіння Господнього, що на вулиці Володимира Великого, 10-А, святкували храмовий празник. З цієї нагоди парохію відвідав Архiepіскоп Львівський Ігор (Возьняк).

Владика Ігоря зустріли запашним короваєм та привітальним словом настоятеля храму о. Володимира Фарата. Продовжилося святкування урочистою Божественною Літургією, яку відслужив владика Ігор у співслужінні тринадцяти священників. Гостями свята були також представники місцевої влади на

чолі з мером міста Андрієм Садовим.

У своєму пастирському слові до присутніх Архiepіскоп Львівський, зокрема, зазначив: «Господь кличе нас на відповідальних свідків життя, на Своїх вірних учнів, і то не тільки священників та чернечих осіб, але й кожному людину – щоб жити бездоганно, у праведності й покаянні служити Йому і ближнім».

По завершенні святкової Літургії прозвучало подячне слово владіці Ігорю від настоятеля храму о. В.Фарата, а також від церковного хору та парохіян храму Вознесіння Господнього. Після цього на подвір'ї біля храму було здій-

снено чин водосвяття, після чого владика Ігор окропив освяченою водою усіх присутніх на святі.

У львівській парохії святих Кирила і Методія також свій празник

24 травня парохіяни храму святих Кирила і Методія, що у Львові, святкували храмовий празник. З цієї нагоди парохію відвідав Архiepіскоп Львівський Ігор (Возьняк). Привітальним словом зустріли владика Ігоря настоятель храму св. Кирила і Методія о. Володимир Сичак.

Основою свята послужила Архiepірейська Божественна Літургія, котру у співслужінні шести священників відслужив Високопреосвященний владика Ігор. В часі богослужін-

ня він здійснив також чин благословення та освячення святилища і захристії храму, які були нещодавно збудовані зусиллями та жертвами місцевих парохіян і меценатів.

У своєму пастирському Слові до вірних в часі Літургії владика Ігор наголосив на важливих ознаках святих покровителів парохії: «Святі Кирило та Методій, покровителі цієї церкви, вважали найбільшим скарбом на землі Христову віру. Для них посідання Святого Духа та Його

дарів було найбільшим добром та найбільшим багатством».

Святкування храмового празника парохії поєднало ще одну урочисту подію, а саме – освячення нових церковних дзвонів, що прикрашатимуть дзвіницю, яка розташована поряд із храмом. Тому після закінчення Божественної Літургії всі учасники свята процесійно вийшли на церковне подвір'я, де владика Ігор здійснив чин благословення й освячення дзвонів.

Представники Церкви серед «достойних львів'ян»

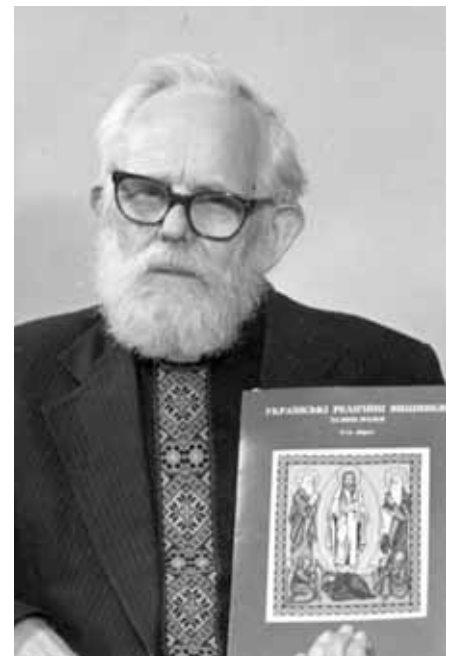
Як повідомляє прес-центр Львівської міської ради, в рамках святкування 754-ої річниці міста Львова за досягнення і заслуги перед містом міська влада відзначає визначних людей. До списку цьогорічних номінантів увійшли також і представники Церкви, серед яких – отець-доктор Дмитро Блажейовський, отець Сергій Швагла та отець Олег Федоренко.

Отож, за довголітню подвижницьку працю на ниві духовного та національного відродження України отця Дмитра Блажейовського нагородили відзнакою «Орден Лева». Про діяльність греко-католицького священника, науковця та митця о. Блажейовського відомо не лише в Україні, але й далеко в українській діаспорі. Він є фундатором створення Музею вишиваних ікон та образів у місті Львові, автором

25 наукових праць з історії Церкви та Української держави, а в його мистецькому доробку – 350 вишитих ікон та хоругв, оздоблених взорами української релігійної вишивки авторства митця.

Подякою від міського голови нагороджено настоятеля львівського храму Воскресіння ГНІХ о. Сергія Шваглу. Підставою для цього послужила активна соціальна робота священнослужителя, зокрема, його діяльна ініціатива щодо підтримки потребуючих львів'ян.

Таку ж подяку від місцевої влади отримав іще один священнослужитель – о. Олег Федоренко, директор львівського «Центру обліку та нічного перебування бездомних громадян». А відзнакою для священника стала наслідком його сумлінної праці та вагомому внеску у розвиток соціальної інфраструктури Львова.

Проца вчителів Львівської школи № 44 до Зарваниці

15 травня відбулася проца вчителів Львівської середньої школи №44 ім. Тараса Шевченка, що на вул. Пстрака, 1. Обраним місцем паломництва стала Зарваниця – мальовниче місце на Тернопіллі. Організатором проци виступила парохія церкви святої Анни, що на вул. Городоцькій, 32 у Львові, священники якої проводять широку пасторальну та педагогічну працю при храмі, а також поза ним – у школах, лікарні, в'язниці.

Учасниками проци до Зарваниці став чисельний ви-

кладацький склад школи №44 включно із її директором Людмилою Стефанкович. Розпочалася вона ранішим зібранням біля церкви святої Анни, де спільною молитвою прочани розпочали свою подорож автобусом. Провадив подорож о. Андрій Чорненький з парохії святої Анни.

Прибувши до Зарваниці, усі взяли участь у Божественній Літургії у храмі Зарваницької Матері Божої. Потім прочани вирушили Хресною дорогою до церкви Різдва Пресвятої Богородиці отців-студитів, що неподалік комплексу Зарваницького храму. Наступним місцем зупинки стала Купіль святої Анни – чудотворне джерело, що розташоване поряд із храмом Зарваницької Матері Божої.

Завершальним місцем проци послужив місцевий зарваницький храм Пресвятої Трійці. Саме у ньому знаходиться чудотворний образ Зарваницької Матері Божої, а також чудотворна ікона Розп'яття Христового. Звершивши спільну молитву, священник місцевого храму промовив окрему молитву перед мощами святих мучеників перших віків християнства та благословив ними усіх присутніх.

Сторінку підготовлено прес-секретаріатом Львівської Архiepархії УГКЦ

П'ятдесята сесія Синоду єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства

П'ятдесята сесія Синоду єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства Української Греко-Католицької Церкви відбулася у Києві-Ворзелі протягом 20-21 травня 2010 року. На Синоді були присутні всі українські греко-католицькі єпископи, які діють на території України, окрім владики Михаїла (Колтуна), який цими днями як духовний провідник взяв участь у 52-му Міжнародному військовому паломництві до м. Люрд (Франція).

Перед синодальними засіданнями члени Синоду мали зустріч із римокатолицькими єпископами України, якій передували перші спільні духовні навчання для єпископів Української Греко-Католицької Церкви та Римо-Католицької Церкви в Україні.

Після вступних формальностей та перегляду стану виконання рішень минулої сесії Митрополичого Синоду Блаженніший Любомир повідомив членів Синоду про роботу над синодальним посланням щодо потреби піднесення рівня економічної грамотності нашого народу та про ініціативу проведення зустрічі Тезе (TAIZE) у 2011 році у Львові. Серед основних

тем цієї сесії Синоду Верховного Архиєпископства було розглянуто та прийнято у першому читанні Положення Комісії кадрового забезпечення Києво-Галицького Верховного Архиєпископства УГКЦ та проект Статуту Синоду єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства УГКЦ.

Синод також заслухав інформацію щодо діяльності Недержавного пенсійного фонду «Покрова» та накреслив схему заходів щодо заохочення духовенства нашої Церкви до учас-

ті в цьому важливому соціальному проекті.

Значну увагу було приділено розгляду питання про діяльність Патріаршого паломницького центру УГКЦ. Зокрема, єпископи розглянули проект Концепції паломницької діяльності в Україні та прийняли рішення щодо дальшого розвитку цієї сфери діяльності УГКЦ в Україні.

Окрім вищевказаного, було запропоновано низку заходів для реалізації Програми протидії гріхові абортів у Україні та прийнято документ про службу до наших блаженних і включення імен наших святих у литійні молитви на Вечірні та Утрени.

Серед організаційних питань Синод затвердив Положення керівника Відділу церковних комісій УГКЦ та прийняв рішення про проведення 23 листопада 2010 року робочої зустрічі з римокатолицьким єпископатом в Україні.

П'ятдесят першу сесію Синоду єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства УГКЦ вирішено провести у липні 2010 року.

Секретаріат Синоду єпископів Києво-Галицького Верховного Архиєпископства УГКЦ

Спільне моління на Яворівському полігоні

Цими днями на території Яворівського військового полігону відбулися урочисті заходи: на місці, де до 1940 року знаходилося село Велика Вишенька, на руїнах сільської церкви св. Архистратига Михаїла вшанували пам'ять мешканців навколишніх сіл (вони були виселені зі своїх домів через те, що на початку 40-х років минулого століття на місці їхніх сіл розпочали будувати полігон). Розпочалося все спіль-

ним богослужінням на місці колишнього храму. Чисельна громада разом зі священниками молилась молебень до Богородиці, акафіст, присвячений небесному покровителю зруйнованого храму Архистратигу Михаїлу, та поминальну панахиду на згадку про всіх, хто був похований на знищених цвинтарях виселених радянською владою сіл. На запрошення організаторів участь у акції взяв представник Центру військового капеланства ЛА УГКЦ о. Тарас Михальчук.

Перед учасниками акції виступив заступник голови Яворівської райдержадміністрації Іван Стецькович, який протягом кількох останніх років є актив-

ним учасником організації заходів, присвячених вшануванню пам'яті про сотні тисяч вивезених зі своєї батьківської землі селян. У своєму виступі він подякував священникам, які долучилися до акції і зусиллями яких руїни храму були приведені у відповідний стан для уможливлення проведення спільної молитви. На завершення перед громадою з'явився церковний хор із Кам'янки-Бузької.

Зоряна ГРАБИК, пресекретар Львівської Архиепархії УГКЦ.

Матеріал подано Центром військового капеланства Львівської Архиепархії

Празник Зіслання Святого Духа у Львівській духовній семінарії

23 травня, у день свята Зіслання Святого Духа, Львівська духовна семінарія святкувала свій празник. Цього року зі святом співпала інша знакова подія – 20-ліття відновлення діяльності Львівської духовної семінарії після виходу Української Греко-Католицької Церкви з підпілля.

З нагоди празника до Львівської духовної семінарії завітали чисельні гості. Серед них – колишні ректори цього духовного навчального закладу, а сьогодні єпископи Юліан Вороновський та Степан Меньок, протосинкел Львівської Архиепархії о. Орест Фредина, економ Львівської Архиепархії о. Володимир Ониськів, ігумен Свято-Успенської Унівської лаври єромонах Венедикт, протоігумен Львівської провінції ЧНІ єромонах Василь Іванів та близько тридцяти інших священників.

Гостями свята стали також ректори та віце-ректори і представники керівників міжнародних відділів католицьких університетів Європи, які днями раніше брали участь у Генеральній асамблеї Федерації католицьких університетів Європи (FUCE), яка відбу-

лася цьогогоріч у Львові.

Не оминули увагою свята і представники влади. Серед них – голова Львівської обласної ради Мирослав Сенік, відомий український політик Іван Васюник, а також мер міста Львова Андрій Садовий.

Розпочалося семінарське свято святковою Утреною, яку відслужив духівник ЛДС о. Андрій Стасів. Перед початком Божественної Літургії Преосвященніший владика Ігор (Возняк) окропив свяченою водою підрясники семінаристів – студентів першого курсу.

Після закінчення Божественної Лі-

тургії ректор Львівської духовної семінарії Святого Духа о. Миколай Фредина подякував усім присутнім за участь у святі та за спільну молитву. Окрім цього, було нагороджено почесними відзнаками ЛДС Архиепископа Львівського Ігоря (Возняка), колишніх ректорів семінарії владика Юліана (Вороновського) та владика Степана (Менька), о. д-ра Богдана Праха, ректора Українського католицького університету о. д-ра Бориса Гудзяка, протосинкела та економа Львівської Архиепархії о. Миколая Фредину. Подячні грамоти отримали священники які долучились до добра та належного виховання студентів, і працівники, які дбають про добробут, устрій та належне функціонування Львівської семінарії.

В часі урочистої частини свята з привітальним словом звернулися до присутніх голова Львівської обласної ради Мирослав Сенік та ректор УКУ о. д-р Борис Гудзяк. А колектив семінаристів «Теофорос» помилував учасників свята виконанням чисельних музичних творів.

ВІКТОР ЯНУКОВИЧ ЗАЯВИВ ПРО РІВНІСТЬ УСІХ ЦЕРКОВ

«Потужним чинником духовного удосконалення суспільства, підйому його моралі, відповідальності перед нинішнім і грядущими поколіннями є Церква. Головним завданням у сфері державно-церковних стосунків є створення якнайсприятливіших умов для реалізації духовної місії Церкви», – заявив Президент України Віктор Янукович. Таку позицію стосовно Церкви глава держави озвучив 13 травня на засіданні Громадської гуманітарної ради.

В.Янукович заявив також про рівність усіх Церков і наголосив на недопустимості преференцій на місцевому рівні. «Для української держави всі Церкви і релігійні організації рівні і одночасно рідні. Дотримання цього принципу ми вимагатимемо від керівників державної влади на всіх рівнях», – підкреслив глава держави. Крім цього, Президент зазначив: «Держава ніколи не втручатиметься у справи Церкви – це повинні вирішувати громади і душа кожної людини. Розділення народу за релігійними, національними або мовними ознаками є тяжким гріхом. [...] Українська держава не втручатиметься у внутрішньоцерковні справи, але ми завжди повинні максимально сприяти примиренню і подоланню будь-яких протистоянь і непорозумінь».

УКРАЇНА ВИЗНАЛА БОГОСЛОВ'Я НАУКОВОЮ ДИСЦИПЛІНОЮ

Згідно з наказом № 273 Вищої атестаційної комісії України від 15 травня 2010 року, «богослов'я» як наукову спеціальність зарахували до галузі науки «Філософської науки». Богослов'я внесли до переліку спеціальностей, з яких проводиться захист дисертацій на здобуття наукових ступенів кандидата наук і доктора наук, присудження вчених ступенів і надання вчених звань.

Перед цим, 2 березня, державна акредитаційна комісія Міністерства освіти і науки України ліцензувала богословську програму в Україні. Завдяки цьому богослов'я офіційно визнано філософською дисципліною (до цього Україна залишалася єдиною державою в світі, де ця дисципліна не мала офіційного статусу). Отож, відтепер в українських вузах та в Українському католицькому університеті зокрема можна викладати ліцензовану державою програму богослов'я, а дипломи його випускників за фахом «богослов» незабаром отримають офіційне визнання.

ВІСТІ З КРИМУ

Протягом трьох днів (6-8 травня) в м. Алушка тривали реколекції (духовні вправи) для священників родин та самих священників, які душпастирюють в Автономній Республіці Крим. У цьому специфічному регіоні священникам доводиться активно трудитися, огортаючи душпастирською опікою всіх, хто бажає здобути Божу благодать.

За традицією, священники Кримського деканату кожного місяця зустрічаються почергово на різних парафіях. Цього ж разу це були не чергові збори, а реколекції, які проводив доктор канонічного права о. Роман Шафран зі Львова. Розпочалися вони молебнем до Пресвятої Богородиці, який відслужив у співслужінні з духовенством екзарх Одесько-Кримський владика Василь Івасюк.

У суботу, напередодні дня Матері, діти вітали присутніх на реколекціях мам з їхнім святом, а дарунками для них були молитва, пісні, вірші і, звичайно ж, квіти, виготовлені самими дітьми. Підготували цей захід сестри-монахині ЧСВВ Дарія та Захарія зі Львова, які, будучи в Криму з місією, зосередили свою працю на катехизації дітей.

По завершенні реколекцій відбулися збори духовенства Кримського деканату, на яких розглянуто спільні проблеми і труднощі, а також плани у подальшій душпастирській праці. Наступну деканальну зустріч запланували провести 22 травня у м. Ялта.

Прес-служба Кримського деканату

ВІДБУЛАСЯ АВТОМОБІЛЬНА ПРОЩА РОДИН ДО ЗАРВАНИЦІ

«Я є дорога, правда і життя» – під таким гаслом 10 травня з ініціативи Комісії у справах родини Львівської Архиепархії УГКЦ відбулася автомобільна проща для родин до с. Зарваниця на Тернопільщині. Її учасниками розпочали прощу з благословення о. Тараса Фітя, голови Комісії у справах родини Львівської Архиепархії, біля собору святого Юра у Львові – саме звідси розпочався автомобільний шлях прочан.

Прибувши до відпустового місця, учасники прощі взяли участь у Божественній Літургії, спільно помолитися Хресну дорогу, а також вервицю.

Проща послужила доброю нагодою для духовного зросту її учасників. А посприяла цьому спільна молитва прочан за добробут дітей, батьків, за єдність і любов у родині.

ЗДАНО ДО ДРУКУ ДРУГИЙ ТОМ КНИГИ ВЕНЕДИКТА XVI «ІСУС ІЗ НАЗАРЕТУ»

Згідно з офіційним повідомленням ватиканського Будинку друку, остаточний варіант другого тому книги Папи Венедикта XVI «Ісус із Назарету» вже передано до друку. Цей том присвячений Страстям і Воскресінню нашого Господа Ісуса Христа. Німецький оригінал передано одночасно і видавництву Гердера, яке готує повне зібрання творів Йозефа Ратцінгера, і Ватиканському книговидавництву, яке очолює о. Джузеппе Коста. Саме воно займається публікацією італійського перекладу та перемовинами із зарубіжними видавництвами щодо перекладу німецького оригіналу іншими мовами. У Ватикані сподіваються, що книга вийде одночасно на всіх головних мовах світу, на що потрібно ще декілька місяців для якісного перекладу цього довгоочікуваного тексту.

У БАЗИЛИЦІ СВЯТОГО ПЕТРА МОЖНА ВИСПОВІДАТИСЯ 14 МОВАМИ

Про таку можливість нагадує одне з останніх чисел «L'Osservatore Romano», інформуючи про появу першого примірника журналу «Голос колегії отців-пенітенціаріїв», який виходитиме тричі на рік. Ватиканська газета нагадує, що цих священників є чотирнадцять, вони є членами ордену францисканців конвентуальних і походять із десяти країн (Бразилії, Хорватії, Іспанії, Мальти, Німеччини, Польщі, Румунії, Сполучених Штатів, Тайваню та Італії) і володіють сукупно чотирнадцятьма мовами. Вони сповідають у тринадцяти сповідальнях XVII-го століття та в одній сучасній, встановленій два роки тому. Кожен із них сповідає 24 години щотижня, але не довше п'яти годин у день.

УЛАМОК ЛІТАКА – У РАМІ ЧЕНСТОХОВСЬКОЇ ІКОНИ

Ясногорський монастир у Ченстохові на півдні Польщі придбав фрагмент літака, на якому розбився під Смоленськом президент Польщі Лех Качинський. Цей уламок планують вставити у нову раму Ченстоховської ікони Божої Матері – найбільшої святині Польщі.

За переказами Ченстоховська ікона Богородиці була створена євангелистом Лукою. Через темне обличчя її називають також «Чорною Мадонною». У Польщі традиційно проводяться масштабні паломництва до ікони, в основному на свято Успіння, в яких беруть участь католики з багатьох країн.

КОЛИШНІЙ БАПТИСТСЬКИЙ ПАСТОР СТАНЕ КАТОЛИЦЬКИМ СВЯЩЕНИКОМ

Католицька єпархія Рочестера у Нью-Йорку повідомила про те, що 49-річний колишній протестантський пастор, одружений батько шістьох дітей, стане – «як особливий виняток» – католицьким священником, повідомляє «Cathnews». Незважаючи на обов'язковість celibату духовенства в Католицькій Церкві, Папа Венедикт XVI дав спеціальний дозвіл на висвячення Скотта Кетона, який покинув баптистську спільноту і став католиком 12 років тому. Прохання Кетона про рукоположення, яке він надіслав до Ватикану ще 10 років тому, схвалила спочатку Конгрегація віровчення, а потім – і сам Папа.

ГАЛИЛЕЙСЬКЕ МОРЕ ЗАКРИЛИ ДЛЯ РИБАЛОК

Відоме з біблійних часів море Галилейське (озеро Кінерет) закрили для рибалок на два роки. Таке рішення ізраїльські власті прийняли як реакцію на різке скорочення рибної популяції. А ще донедавна тут займались рибним промислом близько 100 малих суден і вісім риболовецьких траулерів.

За біблійним переданням, саме тут Ісус ходив по воді і нагодував п'ятьма хлібинами та двома рибами п'ять тисяч чоловік. «Сьогодні ж риби в цьому озері немає, – каже ізраїльський аквакультуролог Менахем Горен, – рибна популяція просто зійшла нанівець. Нам треба рятувати рибу, і рішення досить просте. Головне – втілити його». Тепер рибу для туристів, які сюди приїжджають, поставлятимуть з рибних ферм.

НЕВДОВЗІ ЙОРДАН МОЖЕ ПОВНІСТЮ ПЕРЕСОХНУТИ

До кінця 2011 року ріка Йордан може практично повністю пересохнути, заявили екологи та правозахисники на конференції із забезпечення водою столиці Йорданії Амману. І справді – за 100 останніх років із колишньої повноводної річки завширшки до 65 м Йордан перетворився на брудний струмочок. З річного стоку річки в 1,3 млрд м³ 98% води забирають Ізраїль, Сирія і Йорданія. Велику частину, правда, повертають назад, але лише третину її очищають. А воду з неочищеного Йордану споживає до 350 тис. палестинців, йорданців та ізраїльтян. Тож якщо терміново не налагодити очищення стічних вод, легендарна річка може зникнути вже в найближчі кілька років.

На папську месу у Фатімі прибуло до півмільйона паломників

За попередніми даними, до 500 тисяч вірних прийшли на богослужіння, яке Папа Римський Венедикт XVI відслужив 13 травня на площі перед церквою Богоматері в португальській Фатімі. Як повідомляє «The Daily Telegraph», чимало паломників заповнили площу ще напередодні, аби зайняти місця, і залишалися там усю ніч, незважаючи на дощ. Деякі вірні ночували у власних наметах в саду Діви Марії.

«Через сім років ви знову зберетеся тут, аби відзначити 100-ліття об'явлення Пресвятої Діви», – звернувся Папа до присутніх. Він нагадав, чому свято Богоматері Фатімської відзначається 13 травня – саме цього дня в 1917 році сталося одне з об'явлень Богородиці місцевим дітям-пастухам. Ці об'явлення перетворили Фатіму – невеличке португальське село – в один із найбільших центрів католицького паломництва Європи.

Принагідно можна згадати, що 29 років тому – 13 травня 1981 року – було здійснено замах на Папу Івана Павла II, і що покійний понтифік приписував свій порятунок та одужання саме заступництву Фатімської Богоматері. У 2000 році Папа Іван Павло II зарахував до лику блаженних двох пастушок – Жасинту та Францішку – свідків об'явлень Богородиці у Фатімі.

У своїй проповіді у Фатімі Папа Венедикт XVI згадав про кризу віри і втрату релігійності в сучасному суспільстві. Він засудив також гомосексуальні шлюби та аборти, назвавши їх «підступною» загрозою для суспільства. Понтифік

Венедикт XVI зустрівся з Михаїлом Саакашвілі

8 травня Папа Венедикт XVI прийняв на аудієнції президента Грузії Михаїла Саакашвілі. Потім гість зустрівся з Державним секретарем Ватикану кардиналом Тарчізіо Бертоне та секретарем зі стосунків з державами монс. Домініком Мамберті. Під час цих зустрічей обговорювалися різні питання двосторонніх відносин і життя Грузії; зокрема, було наголошено на необхідності розвивати міжкуль-

турний обмін. Сторони відзначили позитивний внесок католицької добродійної організації «Карітас» у вирішення гуманітарних питань, а також наголосили на важливості мирного співіснування представників різних релігій задля спільного добра. У тому, що стосується загальної ситуації в регіоні, то були висловлені побажання, аби будь-які проблеми вирішувалися шляхом діалогу і переговорів зацікавлених сторін.

Зустріч з Папою Венедиктом XVI тривала 35 хвилин. Окрім самого М.Саакашвілі, на ній була присутня його дружина та двоє перекладачів.

«Зустріч із Вами – велика честь для нас», – сказав президент, відповідаючи на вітання Папи, виголошене по-англійськи, і представляючи свою дружину Сандру Рулофс, голландку за походженням.

На завершення зустрічі відбувся традиційний обмін подарунками. М.Саакашвілі подарував понтифікові дві ікони: одну велику, на якій зображено древній грузинський монастир, іншу трохи меншу – з зображенням св. Георгія. У відповідь Папа подарував грузинському президентові ручку із зображенням колони Берніні. «Вона прекрасна, я негайно покладаю її на свій письмовий стіл», – подякував на прощання Михаїл Саакашвілі Святішому Отцеві.

Болівійський президент запропонував Папі реформувати священство

Нещодавно Папа Венедикт XVI прийняв у Ватикані болівійського президента Ево Моралеса з державною делегацією у складі семи чоловік (включно з главою кабінету міністрів і послом країни при Святому Престолі). Аудієнція відбулася в Папській бібліотеці і тривала 30 хвилин.

Журналісти повідомляють, що президент під час зустрічі був «вельми поштивий», постійно звертався до Папи словами «Ваша Святосте» і гаряче дякував Венедикту XVI та його оточенню за прийом. Він признався, що можливість отримати аудієнцію стала для нього «несподіванкою і чудом».

Перемовини, що відбулися між Моралесом і Державним секретарем

Ватикану кардиналом Тарчізіо Бертоне й секретарем зі стосунків з державами архієпископом Домініком Мамберті, стосувалися питань співпраці Церкви і держави в галузі освіти, охорони здоров'я і політики, а особливо тих, що стосуються найбільш уразливих прошарків суспільства.

На завершення аудієнції Венедикт XVI та Ево Моралес обмінялися подарунками. Святіший Отець передав президентові медаль свого понтифікату, а болівійський лідер подарував Папі білий шаль з шерсті альпаки «на випадок, якщо буде холодно», і пару статуєток, що символізують корінних болівійських фермерів.

Після закінчення візиту парагвайське агентство АВС повідомило, що болівійський президент також представив Папі заздалегідь написану заяву, в якій він, «як простий член Католицької Церкви», пропонує скасувати celibат і допустити до священства жінок. І це незважаючи на те, що всього два тижні перед тим Державний секретар Ватикану кардинал Тарчізіо Бертоне заявив в інтерв'ю іспанській газеті «La Vanguardia», що «celibat не має нічого спільного з девіантною поведінкою. Загальновідомо, що

вірно дотримуваний celibat є найбільшою цінністю для священників і допомогою для Божого народу».

Цікавим є також те, що президент Моралес представив Папі свої пропозиції всього через декілька днів після того, як він несподівано «визнав» себе перед болівійським народом католиком, не зважаючи на свої численні конфлікти з ієрархами Церкви у своїй країні. Раніше Ево Моралес виступав за поширення культу індіанського божества Пачамама (тобто Матері-землі).

Папа призначив нового ректора Папського Східного інституту

Папа Римський Бенедикт XVI призначив 61-річного священика-єзуїта Джеймса Мак-Кенна, дотеперішнього керівника відділу допомоги Церкві в Центральній і Східній Європі при Конференції католицьких єпископів США, ректором Папського Східного інституту. Генеральний секретар Конференції католицьких єпископів США монсеньор Девід Меллоу зазначив, що о. Мак-Кенн продемонстрував прихильність стосовно зусиль католиків США надати допомогу Церкві в Росії, Центральній і Східній Європі». Очікується, що о. Мак-Кенн переїде до Риму і приступить до виконання своїх обов'язків в інституті у вересні цього року.

Отець Джеймс Мак-Кенн народився в Чикаго. У 1967

році він вступив до Згромадження Ісуса (отців-єзуїтів), а в 1979 році був рукопоколений у священство. Священик вивчав богослов'я в центрі Севр у Парижі, в Ельському університеті отримав ступінь магістра за дослідження, присвячене Росії та Східній Європі, захистив у Принстонському університеті докторську дисертацію в області політології, знову ж таки пов'язану з подіями в Росії та Східній Європі. Після цього працював у Німеччині, Росії і Казахстані.

Папський Східний інститут було створено для вивчення східного християнства в 1917 році Папою Бенедиктом XV. Піклування про нього було покладене на орден отців-єзуїтів у 1922 році Папою Пієм

XI. Фактично цей науководослідний та навчальний заклад Ватикану був покликаний готувати кадри для прозелітичної діяльності в післяреволюційній Росії та в середовищі російської еміграції. Зокрема, однією з розробок Східного інституту в період між двома

світовими війнами став т.зв. «східний обряд» (або «неоунія») – церковний напрям, який фактично був копією російського православного богослужіння, але перебував у єдності з Римом. Багато єзуїтів отримали тоді право здійснювати богослужіння за східним обрядом.

Папа призначив для Польщі нового Примаса

8 травня Папа Бенедикт XVI задовольнив прохання про зречення з урядування, подане Примасом Польщі архієпископом Гнезненським Генріком Юзефом Мушинським відповідно до кан. 401 § 1 Кодексу канонічного права (у зв'язку з досягненням 75-річного віку). Архієпископ Мушинський подав це прохання ще в 2008 році, коли йому виповнилося 75 років, проте Папа прийняв це прохання *nunc pro tunc*, тобто відставка вважалася б прийнятою в мить, коли Папа призначить на Гнезненську катедру наступника. Одночасно Святіший Отець попросив архієпископа Мушинського виконувати свої пастирські обов'язки, щонайменше, до 20 березня 2010 року.

Архієпископ Мушинський прийняв титул Примаса Польщі 19 грудня 2009 року, після того, як полишив урядування тодішній 80-річний Примас кардинал Юзеф Глемп. Таким чином, після 17-річної перерви цей титул повернувся до єпископа, що займає Гнезненську катедру (перерва була викликана тим, що титул Примаса був збережений за кардиналом Глемпом, який до 1992 року був митрополитом Варшавським і Гнезненським, після того, як в Гнезно був призначений окремий архієпископ).

Новим митрополитом першої польської столиці і Примасом Польщі Папа Бенедикт XVI призначив 71-річного архієпископа Юзефа Ковальчика (нар. 28 серпня 1938 року), який з 1989 року був Апостольським нунцієм у Польщі. Таким чином, з призначенням архієпископа Ковальчика на Гнезненську катедру в Польщі стало троє ієрархів-примасів: один діючий (архієпископ Ковальчик) і два примас-сеньйори (кардинал Глемп та архієпископ Мушинський).

Католицький священик загинув, рятуючи потопельників

Католики в Гоа (Індія) оплакують смерть 37-річного священика, який загинув 9 травня, рятуючи трьох молодих парафіян, які потопали в бурхливому морі. Помісна Католицька Церква ставить його як взірць для всіх священиків.

Отець Томас Фернандес Ремедіос, вікарій парафії Ісуса, Марії та Йосифа в селищі Нувем, брав участь в організованому парафією товариському пікніку на пляжі Галджібага. Як повідомляє агентство «Fides», в пікніку брало участь близько 60 чоловік, переважно молодь. Увечері дві дівчини та хлопець віком 17-19 років вирішили поплавати в неспокойному морі, хоча їх просили не робити цього. Відчувши, що не можуть виборсатися з бурхливих хвиль, вони почали кликати

на допомогу. Отець Фернандес кинувся у воду і зумів спочатку за один раз витягнути відразу двох горе-плавців, але після порятунку третього з ним стався смертельний серцевий напад.

Диякон Савіо Моніс, який також брав участь у пікніку, каже, що після того, як молоді люди були врятовані, священик раптово впав. «Ми намагалися надати о. Томасу першу допомогу, проте він і далі залишався майже бездиханим», – каже він. Священика негайно доставили до лікарні, проте лікарі змогли лише констатувати його смерть.

«Він був настатирем, що поклав своє життя за своїх овець, – говорить в заяві Церкви в Гоа. – В Рік священика він може стати прикладом і свідомством для всіх інших священиків».

Чи домовляться традиціоналісти з Ватиканом?

На фото: кардинал Вальтер Каспер

Президент Папської ради зі сприяння християнській єдності кардинал Вальтер Каспер заявив, що переговори між Ватиканом і Товариством св. Пія Х (SSPX) можуть привести до порозуміння лише у випадку, якщо традиціоналісти приймуть рі-

шення II Ватиканського собору, передає «CatholiCulture.org». Монсеньор Каспер зазначив, що члени SSPX повинні відійти від «скам'янілої» традиції для того, аби упорядкувати свій канонічний статус.

«Діалог із ними нелегкий», – заявив кардинал на прес-конференції у Парижі, хоча особисто він і не приймає безпосередньої участі у приватних розмовах із членами SSPX.

Тим часом глава Товариства св. Пія Х єпископ Бернар Фельє заявив у листі до своїх прибічників, що у всьому світі галаслива критика на адресу Папи Бенедикта XVI обумовлена ліберальними побояваннями з приводу того, що Папа підтримує консервативну католицьку традицію. Він, зокрема, написав у своєму посланні з приводу політики, що проводиться Папою Бенедиктом XVI: «Хоч люди в наших колах справедливо вважають, що зусиль Папи все ще недостатньо, аби

На фото: єпископ-традиціоналіст Бернар Фельє

зупинити спад і кризу у Церкві (особливий жаль викликають деякі законодавчі акти його попередника, або ж відвідини Папою синагоги і протестантського храму), проте в модерністських колах вирішили, що прийшов час дати йому бій!»

З ІТАЛІЇ ВИСЛАНО ДВОХ ІСЛАМІСТІВ, ЯКІ ГОТУВАЛИ ЗАМАХ НА ПАПУ РИМСЬКОГО

Двох мароканських студентів, які навчалися в університеті центрально-італійського міста Перуджа, вислали з Італії минулого місяця після того, як з'ясувалося, що вони змовилися убити Папу Римського Бенедикта XVI, повідомляє CNA із посиланням на EWTN News.

За даними італійського тижневика «Панорама», підставою для арешту і депортації обох підозрюваних стали їхні розмови, перехоплені італійськими спецслужбами. Стенограма однієї з них свідчить, що один зі студентів – Мохамед Хлал – проговорився, що бажає смерті глави держави Ватикан і «готовий убити його, аби отримати місце раю».

26-літній Хлал говорив по телефону з 22-річним Ахмедом Еррахмуні. Їхні розмови привернули увагу місцевої поліції і стали причиною арешту ісламістів. За даними розслідування, розпочатого в жовтні минулого року, з метою замаху на Папу Римського вони мали намір придбати вибухові матеріали, проте завдяки втручання поліції не встигли цього зробити. В документі, підписаному італійським міністром внутрішніх справ, обоє студентів були визнані «загрозою для національної безпеки» і 29 квітня вислані з країни. Хлал вивчав в університеті Перуджі міжнародні відносини, а Еррахмуні навчався на фізико-математичному факультеті.

ІНДІЯ: БУМ ПОКЛИКАНЬ СЕРЕД МОЛОДІ

Семинарія католицької єпархії Індора в центральній Індії відчуває несподівано велику зацікавленість молоді, що роздумує над тим, аби стати священиками. Так, в останньому спеціальному триденному таборі покликаних взяло участь 36 хлопців з різних парафій єпархії. Більшість із них задекларували бажання стати священиками.

Директор малої духовної семинарії о. Томас Раяманікам визнає, що такий рівень зацікавленості священним саном серед молоді здивував і його. Попри те, що табори покликаних організовуються вже досить давно, останнім часом відчувався брак тих, хто бажав би взяти в них участь. Зараз же з числа учасників останнього табору покликаних до семинарії вирішила вступити 21 особа.

У єпархії Індора нараховується 20 тис. католиків. Вони складають 0,5 відсотка всіх жителів цього регіону. Там працює 88 священиків. 90 відсотків покликаних до священства в єпархіяльній семинарії походять з південних штатів Індії.

ОБАМУ ПІДТРИМУЮТЬ ТІ, ХТО НЕ ХОДИТЬ ДО ЦЕРКВИ

Згідно з останніми опитуваннями, політику Барака Обами підтримує 49%-50% американців. Проте, як зазначають соціологи, якби в Америці жили лише добросовісні прихожани, які регулярно відвідують храми, то рівень підтримки президента був би істотно нижчим. «Ядро прибічників Обами складають ті, хто не ходить до церкви», – до такого висновку доходить соціологічна служба «Геллап».

Опитаних розділили на групи – залежно від того, як часто вони бувають у церкві: раз на тиждень, бодай раз на місяць чи ще рідше. У третій групі прибічників Обами виявилось 56%, у другій – 51%, а в першій – лише 47% (місяць тому їх було ще менше – 38%). Соціологи відзначають також, що в третій, «нецерковній» групі підтримка Обами жодного разу не опускалася нижче 50%, повідомляє CNS.

КОЛУМБІЯ: ЗНОВУ УБИТО СВЯЩЕНИКА

Черговий католицький священик загинув у Колумбії: 47-річний о. Карлос Гонсалес помер від нанесених йому ран 7 травня. Кілька днів перед тим він став жертвою нападу з боку двох злочинців: він відмовився віддати грабіжникам автомобіль, тож нападники завдали йому 30 ударів ножем. Потім тіло вивезли з міста і викинули на узбіччі. Поліційний патруль відвіз пораненого священика до шпиталю, де, попри зусилля лікарів, врятувати йому життя так і не вдалося.

Отець Гонсалес був ректором католицької технічної школи св. Рафаїла в Манізалесі, що в західній Колумбії. Саме на шкільному паркінгу його і перестріли грабіжники. Обоє злочинців уже арештовано.

Колумбія і Мексика вважаються найнебезпечнішими країнами для католицьких священиків: майже щомісяця там гине священик. Найчастіше мотивом убивства є пограбування або помста злочинних організацій чи зграй наркоманів. Це та ціна, яку Католицька Церква сплачує за проповідання суспільної справедливості в країнах, де домінує насильство і культ смерті.

ВАТИКАН ТА ІСЛАМСЬКИЙ СВІТ: ОГЛЯД ПРОБЛЕМ, ЩО СТОЯТЬ ПЕРЕД ХРИСТІЯНАМИ

Утиски християн у мусульманських країнах стають темою новин майже щодня, і ця ситуація викликає серйозну стурбованість Святого Престолу. 17 травня секретар Ватикану зі стосунків з державами архієпископ Джованні Лайоло виступив перед учасниками Пленарної асамблеї Папської ради з духовної опіки над мігрантами та мандрівниками. Центральною темою було обговорення проблем міграції та ситуація в мусульманських країнах.

Провівши аналіз явища міграції як такого, архієпископ Лайоло, посада якого відповідає посту міністра закордонних справ, звернувся до теми ісламу. За його словами, чинник віри стає усе важливішим у дебатах стосовно міграції. На початку свого виступу він порушив питання про міграцію населення з мусульманських країн. Святий Престіл, відзначив він, неодноразово ставав на захист права іммігрантів на вільне визнання ними своєї віри. Ця свобода включає можливість сповідання своєї релігії і можливість переходу з однієї віри в іншу. Зі свого боку, іммігранти повинні дотримуватися законів та цінностей суспільств, серед яких вони тепер живуть, у тому числі і місцевих релігійних цінностей. Згадуючи про керівництво самих ісламських країн, архієпископ Лайоло застеріг, що ми стикаємося не з якоюсь типовою ситуацією, а з баченням релігії, яка складається з безлічі різних аспектів. Слід виокремити сучасну тенденцію урядів деяких мусульманських країн щодо підтримки радикальних ісламських норм у своїх країнах. Зокрема, архієпископ згадав Саудівську Аравію та Іран.

Донедавна мусульмани та немусульмани в Азії жили поряд і мирно одні з одними. Проте в останні роки там з'явилася велика кількість екстремістських угруповань, і релігійні меншини все частіше стають мішенями насильства. За словами прелата, зростання подібної ісламської експансії дуже помітне в Африці, проте окремі прояви цього явища видно і в Європі. Труднощі, спричинені радикалізацією ісламу, стосуються як несправедливого ведення судових процесів проти християн мусульманськими судами, так і недостатньої свободи у спорудженні храмів та створення перешкод для вільного визнання своєї релігії. Представник Ватикану розкритикував ісламські країни за ігнорування ними принципів паритету, загальноприйнятих при взаєминах між державами в питаннях віри. За його словами, мусульманські країни вимагають забезпечення релігійних прав людей, які переїхали з мусульманських країн, але ігнорують цей принцип, коли мова заходить про немусульман, які проживають в ісламських країнах.

Детальна стратегія

Що повинна зробити Церква в контексті згаданих проблем? Рекомендації архієпископа Лайоло такі:

– Перед обличчям ісламу Церква зобов'язана всляко демонструвати свою ідентичність, не відступати від неї, а чітко і мужньо її дотримуватися. Радикальний ісламизм, застеріг він, використовує будь-яку ознаку слабкості християн на свою користь.

– Церква має бути відкритою для діалогу – як безпосередньо з окремими країнами, так і в рамках ООН та інших міжнародних організацій.

– Ключовою проблемою у стосунках з ісламськими країнами є недостатнє відділення релігії від держави. Одна з тем діалогу з ісламськими релігійними та політичними діячами повинна стосуватися надання допомоги в розмежуванні цих двох сфер.

– Особливо важливим моментом є пошана меншин і, зокрема, їхніх релігійних прав. Святий Престіл продовжуватиме захищати права мігрантів на всіх міжнародних зустрічах. Зі свого боку, міжнародне співтовариство повинне гарантувати, що гуманітарні організації не чинитимуть на отримувачів допомоги тиск з метою зміни ними своєї релігії.

– Святий Престіл продовжить виступати проти будь-яких спроб використання релігії як засобу виправдання тероризму і насильства.

– Захист християн в ісламських країнах особливо утруднений в регіоні, що тягнеться від Туреччини до Близького Сходу. Християнам, які покидають свої рідні країни через побоювання за свою безпеку, мають бути надані спеціальні умови.

– Мусульмани, які проживають в переважно християнських країнах, мають бути інтегровані в життя суспільства.

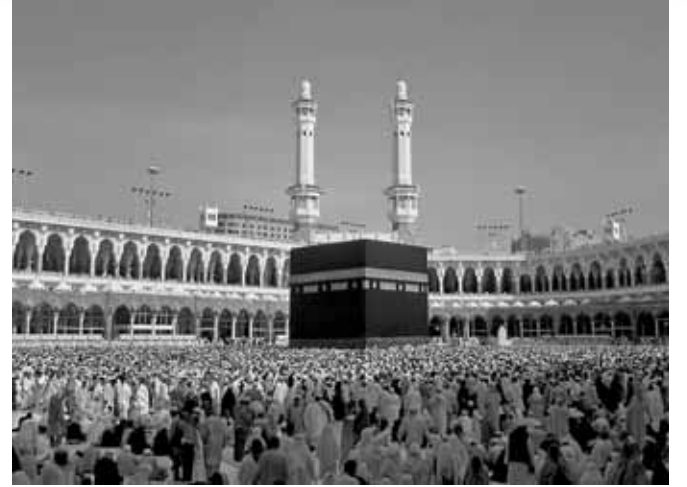
– Католицькі ЗМІ можуть грати важливу роль в освіті християн, у тому числі і християн, які проживають в ісламських країнах.

– Римська курія повинна активно взаємодіяти з Єпископськими конференціями та помісними Церквами у справі вирішення цих проблем і знаходження шляхів поширення Євангелія на ісламському світі. Це є нашим обов'язком і нашим правом, відзначив архієпископ Лайоло.

Англійський підхід

Мусульмансько-католицькі стосунки були проаналізовані кардиналом Кормаком Мерфі-О'Коннором. У своїй промові 16 травня в Оксфордському центрі ісламських досліджень архієпископ Вестмінстерський відзначив: «Взаєморозуміння між нами є найважливішим елементом у справі творення світу і прогресу людства, особливо зараз, коли глобалізація і масова міграція зблизили християн і мусульман, зробили їх сусідами в європейських містах». Діалог між двома цими релігійними повинен поєднувати в собі усвідомлення всіх загальних рис цих релігій і їх відмінностей. «Католикам, аби стати гідними партнерами в діалозі, належить дуже чітко розуміти і любити католицизм», – відзначив кардинал, додавши, що «це справедливо і для мусульман». Проте основною перешкодою в цьому діалозі є «небажання в цілій низці мусульманських країн дотримуватися принципу релігійної свободи», – додав він. «Украй важливо, аби мусульмани могли вільно визнавати свою віру в Оксфорді чи Лондоні, так само як і християни – в Кабулі чи Ер-Ріяді», – підкреслив ієрарх.

Він також закликав мусульман, які мешкають у Бри-

танії, висловлювати свій протест проти випадків порушення прав християн, що живуть у мусульманських державах. «Коли права релігійних меншин порушуються в ім'я ісламу, то це ганьбить обличчя ісламу у всьому світі», – заявив він. Кардинал особливо підкреслив важливість усвідомлення відмінностей між «брехливими релігіями», які використовуються як виправдання насильства та ненависті, і справжньої релігії. Справжня релігія, переконаний він, навчає людей примирення, пошани і терпимості.

Принципи паритету

Інший відомий ієрарх також висловив нещодавно свої побоювання з приводу ісламу. 2 лютого сіднейський кардинал Джордж Пелл виступив з доповіддю «Іслам та західні демократії» в рамках зустрічі організації «Legatus» у Флориді (США). Згадуючи про позитивні сторони, він відзначив загальні елементи між християнами і мусульманами, а також різноманітність, з якою інтерпретуються мусульманські вірування і як їх дотримуються люди.

З негативної сторони, на його думку, Коран містить безліч закликів до насильства. Більше того, мусульмани переконані, що Коран написаний самим Богом, без будь-яких посередників, а це, за словами кардинала, утруднює проведення критичного аналізу Корану і роздумів над ним, подібних до тих, які проводять християни стосовно Біблії. В цьому випадку, продовжив кардинал, необхідне налагодження діалогу між християнами і мусульманами.

15 травня Святіший Отець надіслав учасникам Пленарної асамблеї Папської ради з духовної опіки над мігрантами та мандрівниками своє окреме послання. Торкаючись теми ісламу, Венедикт XVI відзначив, що християни покликані вести діалог, не втрачаючи при цьому своєї ідентичності. І цей процес, за словами Папи, вимагає паритету. Християнське співтовариство, зі свого боку, повинне дотримуватися десяти заповідей любові, яких навчав Христос, і приймати усіх мігрантів з відкритим серцем. Взаємін можна сподіватися на те, що християни, які проживають в мусульманських країнах, будуть також прийняті, і їх релігійна ідентичність поважатиметься.

Отож, у питаннях встановлення стосунків з ісламським світом Ватикан все частіше вимушений вказувати на принципи паритету.

Владислав КОСЬЯНЕНКО, Agnuz
(переклав з російської Святослав СМУК)

Нещодавно Іцхак Лаор, письменник і критик, написав рецензію на нову книгу Евітара Марієнберга «Католицизм сьогодні». Відгукуючись на неї, вікарій івритомовних католиків в Ізраїлі о. Давид Нойхауз вирішив коротко пояснити, хто вони – ці івритомовні католики. У статті в газеті «А-Арец» він пише: «Використання тих чи інших термінів у перекладі на іврит не було довільним, а робилося за порадою і з відомо авторитетних представників івритомовної Католицької Церкви. До самого кінця книги я намагався згадати, що ж таке «Івритомовна Католицька Церква», про яку багато разів згадується в примітках. І справді – вона існує».

Так, вона справді існує! – цього року івритомовна католицька громада відзначає 55-ту річницю свого існування. Детальну інформацію про її початок та історію.

Хто вони, сучасні івритомовні католики Ізраїлю?

можна знайти на веб-сайті громади www.catholic.co.il. А у статті о. Давид Нойхауз хоче просто звернути увагу читача на сам факт існування івритомовних католиків у сучасному ізраїльському суспільстві.

«Заснували і розвивали івритомовні католицькі громади, – пише він, – ізраїльтяни та постійні мешканці країни – євреї і неєвреї, люди різного походження, що прибули сюди з різних країн. Вони розпочали свою діяльність у 50-х роках, на хвилі репатріації до Ізраїлю, адже серед тих, хто прибував, було чимало католиків. Ці католики були подружжям або дітьми євреїв, які репатріювалися до країни разом з єврейськими членами сім'ї. Серед репатріантів були і «Праведники світу» (ті, хто рятував євреїв під час голокосту) зі своїми родинами. Також серед членів громад від самого початку їхнього утворення були і неєвреї – люди, що вирішили просто оселитися в Ізраїлі і для яких іврит став повсякденною мовою (невелику частину їх склали представники монашества і священики). Іврит – це мова країни, суспільства, і цілком природно, що католики – мешканці Ізраїлю – мають бажання молитися і виявляти свою віру мовою, якою користуються в повсякденному житті. А в останній хвилі до країни прибули змішані

єврейсько-католицькі сім'ї, особливо з колишнього Радянського Союзу і країн Східної Європи, і католики у пошуках Церкви знаходять ці івритомовні громади, в які поступово й самі інтегруються.

А з часом з'явилися три нові групи населення, які розмовляють на івриті, внівши тим самим додаткову різноманітність в івритомовні католицькі громади:

1) Іноземні робітники: Тисячі католиків прибули до Ізраїлю в пошуках роботи, і частина з них, мешкаючи тут тривалий час, обзавелася будинком і сім'єю. Явище це не нове, але зараз воно дуже поширене. Сьогодні в країні проживає понад тисяча дітей іноземних робітників, які народилися вже тут, в Ізраїлі, і багато з них (особливо з Філіпін, Латинської Америки, Індії, Шрі-Ланки та різних країн Африки) – віруючі католики. Вони живуть серед нас, навчаються в школах, розмовляють тією ж мовою, що й наші ізраїльські хлопці. Діти, які вивчають всі предмети на івриті, мають потребу і в релігійних заняттях на івриті, тож уже цього року івритомовна католицька громада почала проводити релігійні заняття на івриті з групою філіпінських дітей Тель-Авіва. Сподіваємося, що цей проект розширюватиметься.

2) Біженці: Час від часу Ізраїль відкри-

ває кордони біженцям, які прибувають зі всіх кінців планети. Серед них і в минулому, і тепер є певне число католиків; наприклад – з В'єтнаму в 1980 році, з Лівану (вони втікали у зв'язку з виходом ізраїльських військ з Лівану), з південного Судану та Еритреї, з Латинської Америки та деяких африканських країн. Діти біженців повністю інтегровані в ізраїльські школи, де навчання відбувається на івриті. Іврит стає для них мовою, якою вони не лише пишуть, читають, але повсякденно спілкуються. Поступово і ці діти стають івритомовними католиками.

3) Місцеві католики: Більшість католиків Ізраїлю розмовляє арабською. Існують невеликі групи ізраїльських арабів, які з різних причин (в основному через роботу) переїхали в райони, де іврит є єдиною мовою спілкування. Прикладом можуть бути міста Беер-Шева та Ейлат, де нині мешкають десятки католицьких арабських сімей з півночі країни. Їхні діти, відвідуючи єврейські івритомовні школи, використовують іврит і для висловлення своєї віри.

Івритомовна католицька громада загалом невелика, проте тих, кому вона надає допомогу (особливо у сфері навчання), набагато більше.

Agnuz

Кілька місяців тому BBC-news повідомила, що британська літня пара була шокована рішенням властей: опіку над їхніми внуками, які втратили обох батьків, суд передав не дідусеві з бабусяю, а гомосексуальній парі, яка офіційно зареєструвала свій «шлюб». Отож, якщо раніше активісти гей-руху домогалися узаконення одностатевих стосунків, то тепер утверджують своє право на усиновлення дітей. Основний аргумент «за» – твердження про те, що «гомосексуалізм – явище природжене і тому не може передаватися дітям». Чи так це?

A LA НАУКА

Донині справжніх наукових доказів того, що гомосексуалізм обумовлений генетично, немає. Жодне припущення про існування якогось «голубого» гена не отримало наукового підтвердження, жоден науковий матеріал на цю тему не був опублікований в жодному серйозному науковому журналі.

Американська психологічна асоціація (АПА) порекомендувала фахівцям не вважати гомосексуалізм відхиленням і не

Гей-синдром: природжене чи..?

схилати пацієнтів до його лікування. Але таке рішення також було обґрунтоване не медичними даними, а туманними фразами про «потенційну шкоду терапії». Простіше кажучи, постанова Асоціації обумовлена не знаннями, а, навпаки – розгубленістю і незнанням, що робити з явищем гомосексуалізму. Аргументи на зразок того, що «жіночий» тип мислення у деяких чоловіків і «чоловічий» у деяких жінок може бути обумовлений гормонально» також не витримують критики, адже з цього аж ніяк не випливає, що жінки з «чоловічим» (логічним) типом мислення повинні відчувати сексуальний потяг до своєї статі. Так само як і «жіночий» (емоційний) тип мислення у чоловіків ще не означає гомосексуального потягу.

Ще одна версія, за якою гомосексуалізм нібито може бути обумовлений гормональними (ендокринними) порушеннями, теж не знайшла підтвердження: якби гормони впливали на статево-орієнтацію, то, наприклад, у лесбіянок вони були б чоловічими, тобто у них не було б місячних і вони не могли б народжувати. Але факти говорять про інше.

Переважна більшість гомосексуалістів не були такими від самого початку. За результатами одного з досліджень (Bell and Weinburg, op cit.), про це говорить 81% геїв та 93% лесбія-

нок. Ще близько 50% призналися, що міняли свою статево-орієнтацію двічі. 80% лесбіянок твердить, що своєму статево-потягу вони зобов'язані чоловікам (через їхню поведінку, яка заподіявала біль і призвела до розчарування). Все це спросто-ває припущення, що деякі люди «народжуються такими».

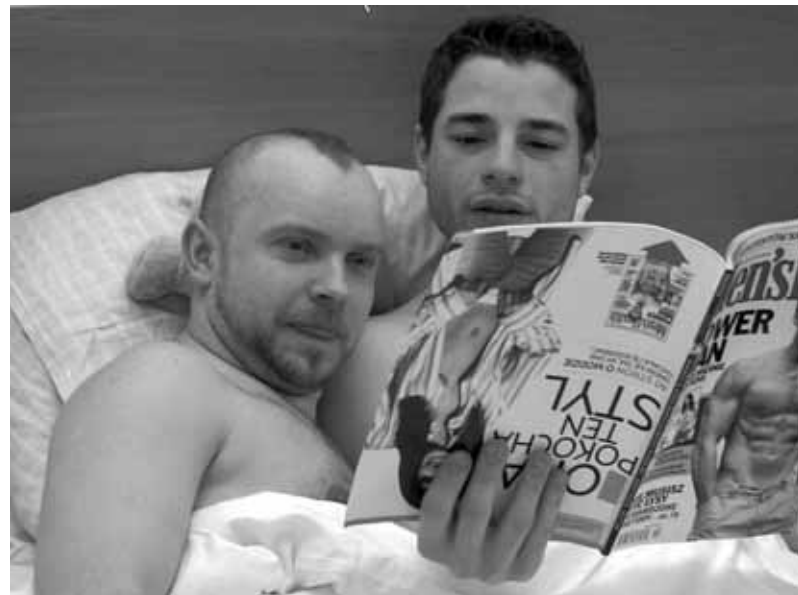
Крім того, є свідчення того, що гомо-потяг був засвоєний людиною в результаті певних подій.

«Вперше я зіткнувся з гомосексуальними стосунками, коли був дитиною. Тоді я став свідком таких стосунків між старшими хлопцями. Спочатку не мав ані найменшого потягу до цього, але згодом виявився втягнутим у ті, як мені здавалося, «нешкідливі ігри». Я став підростати з думкою, що сексуальні взаємини між парубками, напевно, нормальні, якщо мої старші знайомі так поступають. Ігри дуже швидко перетворилися на пристрасть, і я став практикуючим геєм» (Андрій Н., м. Київ, love-contra.org).

Випадок з Андрієм не поодинокий. Тож якщо дитину віддають під опіку гомосексуальної пари, то їхня орієнтація може передаватися і дитині – не генетично, а соціально. Адже дитина, як правило, не здатна сприймати події критично, усвідомлено оцінювати те, що відбувається. Діти вбирають, як губка, усе, що бачать. І якщо гомосексуалісти виховуватимуть все більше дітей в своє-

му середовищі, то у них незабаром з'явиться шанс перестати бути меншістю. Може, в цьому і мета?..

Ось ще один з безлічі сценаріїв «становлення гея»: «Я відчайдушно хотів знайти собі друзів серед хлопчаків, бавитися разом. Але мені важко давався спорт, і коли хлопці грали в командні ігри, то я здебільшого спостерігав збоку. Наді мною часто насміхалися і дразнили «дівчинкою». Тоді я почав бавитися з дівчатками. У міру того, як я віддалявся від чоловіків, потреба в дружбі з ними все зростала і не отримувала задоволення. Замислюючись над власною

сексуальністю в підлітковий період, я, переплутавши, сприйняв свою потребу в спілкуванні з іншими чоловіками як сексуальний потяг і вирішив, що народжений гомосексуалом» (Майк Гокінс, www.overcoming-x.ru). Така можливість «переплутати» зростає, коли пропагандою гей-культури наповнені всі засоби масової інформації. Втім, інколи це вже не пропаганда, а...
ЯКА СТАВКА?

У Канаді є державний орган, який штрафує кожного, хто наважиться публічно критикувати одностатеві стосунки. Розмір штрафу – тисяча доларів, яка вирушає на розвиток гомосексуального руху. А це вже не пропаганда, це – диктатура (уявіть собі,

що за критику якоїсь політичної партії вас оштрафують на \$1000 на користь цієї партії; у сфері політики це називають диктатурою, а в суспільному житті – чомусь «толерантністю»).

До речі, проблема Содому (знищеного Богом міста, в якому був надзвичайно поширений гомосексуалізм; див. Буття, 19 гл.) полягала не лише в гомосексуалізмі як такому. У Біблії сказано, що був «великий крик до Господа на жителів місця цього», – содомляни завдавали великих неприємностей всім оточуючим. Один показовий приклад: жителі цього міста захотіли здійснити гомосексуальний акт з гостями Лота (тоді він, аби не порушувати гостинності, запропонував їм своїх дочок, але содомляни відкинули такий варіант, наполягаючи, аби Лот вивів їм гостей, які були чоловічої статі). Значить, мешканці Содому не лише самі грішили, але і змушували до цього інших.

В наші дні ситуація повторюється: гомодиктатура набирає сили там, де люди дозволяють гомопробанді виходити на площі їхніх міст, вписуватися у статті законів, проникати

Ось чому гей-культуру сьогодні багато хто називає «культурою смерті».

Алкоголізм, наркоманія, інші шкідливі для здоров'я і життя людини пристрасті не заохочуються законом. Нікому ж не приходиться в голову оголосити їх природженими або влаштувати паради наркоманів чи алкоголіків. А тих, хто говорить про небезпеку гомопробанди, називають чомусь «гомофобами» (хоча незгода ще не означає фобію).

Але значно більше на фобію, тобто на панічний страх, подібна реакція гей-активістів на кожну висловлену незгоду з їхніми поглядами. Меліса Фрайрі (тепер вона – співробітниця християнської організації «Focus on the Family» – «У фокусі – сім'я») понад 10 років була лесбіянкою. За її словами, тоді вона не стикалася з такою дискримінацією, як тепер, коли вона з Божою допомогою пододала потяг до своєї статі: «Активісти з гей- та лесбійських організацій обзивають мене лайливими прізвиськами, погрожують мені смертю». І її приклад – далеко не єдиний. Гей-активісти хотіли би змусити замовкнути кожного, чий особистий приклад доводить: свободу від гомопотягу знайти не завжди легко, але можливо.

Один з таких прикладів подолання – життя Алана Чемберса, який з Божою допомогою звільнився від гомосексуалізму. «Коли мені було 11 років, шкільний психолог сказав, що нічим не може допомогти: мені потрібно сприйняти факт, що я – гей, – розповідає Чемберс. – Я хотів тоді померти». Але у 18 років Чемберс приєднався до групи християн у Флориді і повірив, що зміна можлива. Він відмовився від своїх гомосексуальних схильностей, а через 8 років одружився. Тепер у нього – двоє дітей.

Чемберс каже: «Я – один з десятків тисяч чоловіків і жінок, які переступили через гомосексуалізм». І він знає, про що говорить. Міжнародна асоціація «Результат», яку він очолює, існує вже понад 30 років і створила близько 100 християнських гуртків у різних країнах для тих, хто хоче зцілитися від гомопотягу. Багато людей змогли отримати там допомогу не лише людську, але і Божу. За словами Алана Чемберса, ключовий чинник для звільнення – особиста віра в Ісуса Христа.

Михайло МОЛОТОВ (Agnuz)
(переклав з російської
Святослав СМУК)

БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ

ЧОЛОВІКИ:

22) група «Б»: МИХАЙЛО. Українець, греко-католик, 19.04.1959 р.н.; ріст – 168 см.; вага – 82 кг.; очі – карі; волосся – русе; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – доброта, ввічливість, врівноваженість; захоплення, інтереси: – різноманітні; (11) – добра, ввічлива, спокійна; (12) – так; (13) – 12 років; (14) – отримав церковне уневаження подружжя; (15) – сину 15 років, здоровий, незалежний, живе окремо; професія: – інженер; (17) – матер. та житлово незалежний; (18) – народився: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контактний телефон: +38-(097)-496-27-77.

23) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 13.07.1964 р.н.; ріст – 172 см.; вага – 70 кг.; очі – зелені; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добрий, товариський, сімейний; захоплення, інтереси: – мови, музика, Інтернет, антикваріат; (11) – добра, сімейна; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель; (15) – матер. незалежний; (16) – м. Львів; контактний телефон: +3-(097)-220-32-89.

24) група «Н»: АНДРІЙ. Українець, греко-католик, 21.07.1967 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 62 кг.; очі – сіро-зелені; волосся – шатен; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – мовчазний, нерішучий, чуйний, відвертий, практикуючий християнин; захоплення, інтереси: – духовна література, музика, футбол, природа, мистецтво; (11) – побожна, любляча господиня; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – художня різьба по дереву; (15) – проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контактний телефон: +3-(096)-816-30-35.

25) група «Н»: ОЛЕКСАНДР. Українець, греко-католик, 20.04.1959 р.н.; ріст – 185 см.; вага – 89 кг.; очі – карі; волосся – брюнет; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – ширий, доброзичливий, уважний, відвертий, активний; захоплення, інтереси: – наука, спорт, активний та здоровий спосіб життя; (11) – вродлива, здорова, щира, природна брюнетка до 30 р., ріст не менше 165 см., можливо: розлучена, ЦУП, з дитиною; (12) – є; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контактний телефон: +3-(067)-906-76-55.

26) група «Н»: ЮРІЙ. Українець, греко-католик, 06.05.1971 р.н.; ріст – 178 см.; вага – 74 кг.; очі – світло-сині; волосся – темно-русий; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – керівник; захоплення, інтереси: – здоровий спосіб життя, військові види спорту, правозахист, політична діяльність; (11) – щастя, здоров'я; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – директор; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – народився: – м. Київ; проживаю: – м. Трускавець; контактний телефон: +3-(093)-594-48-99.

27) група «Н»: ЄВГЕН. Українець, греко-католик, 28.05.1957 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 60 кг.; очі – карі; волосся – брюнет; (7) – задовільний; (8) – паління; (10) – відповідальність, серйозність, правдивість, життєрадісний; захоплення, інтереси: – релігійна література, природа, готування; (11) – чесна, відповідальна господиня; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – прац. пенсіонер, заочне навч. на катехитич. курсах; (15) – матер. – середньо, житлово незалежний; (16) – м. Львів; контактний телефон: 221-08-82.

28) група «Н»: АНДРІЙ. Українець, православно-го обряду, 03.12.1968 р.н.; ріст – 174 см.; вага – 72 кг.; очі – коричневі; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – захоплення, інтереси: – англійська мова, спорт; (11) – порядність, бажання створити сім'ю; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – екскурсовод, туризм, працевлаштув. за кордоном; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контактний телефон: +3-(096)-265-29-56.

29) група «Н»: МИКОЛА. Українець, греко-католик, 18.05.1988 р.н.; ріст – 180 см.; вага – 70 кг.; очі – зелені; волосся – чорне; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добрий, спокійний, чуйний; захоплення, інтереси: – музика, фільми, природа, подорожі; (11) – порядність, відвертість, взаємодовіра; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – слюсар-сантехнік, електрогазоварник; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – м. Львів; контактний телефон: +3-(096)-450-13-56.

30) група «Н»: ВОЛОДИМИР. Українець, греко-католик, 21.06.1963 р.н.; ріст – 185 см.; вага – 90 кг.; очі – сині; волосся – русе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чесний, розсудливий, уважний; захоплення, інтереси: – здоровий спосіб життя, сауна; (11) – радісна, розсудлива, до 40 років; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – кухар, будівельник; (15) – матер. та житлово незалежний; (16) – народився: – с. Підгайчики; проживаю: – м. Львів; контактний телефон: +3-(098)-457-41-89.

ЖІНКИ:

40) група «Б»: ОЛЬГА. Українка, греко-католичка, 26.08.1975 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 57 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – відносно добрий; (8) – не маю; (10) – намагаюсь жити по Божих заповідях; за-

ХРИСТІЯНСЬКИЙ КЛУБ ЗНАЙОМСТВ «НАША ДРУЖНА РОДИНА»

Щастя і любові Вам всім!

1) Всім дописувачам, які бажають ознайомитися із концепцією діяльності християнського клубу знайомств КЗНДР при газеті «Мета», з особливостями роботи даного Клубу, побажаннями і рекомендаціями координатора КЗНДР по співпраці з дописувачами, висвітленими в розділі «Клуб знайомства» газети «Мета» – звертатися до координатора християнського клубу знайомств КЗНДР при газеті «Мета» Олександра РОМАНЮКА за тел.: 8-(032)-226-43-97 (пн., ср., пт. – з 15.00 до 19.00; або у: вт., чт. – з 11.00 до 15.00);

2) З червня 2008 року публікація всіх оголошень в рубрику «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» платна. В конверт на адресу Клубу знайомств при газеті «Мета» потрібно вложити: а) заповнену анкету; б) копію чеку про сплату коштів.

Номер рахунку: «Кредобанк», МФО 385372; ЗКПО 2195527115; р/р 2620201054588; Галімурка І.П.; Сума платежу: 15 гривень; Призначення платежу: поповнення рахунку.

хоплення, інтереси: – читання релігійної літератури, Святого Письма; (11) – чесний християнин; (12) – так; (13) – 5 років (30 р.); (14) – отримала церковне уневаження подружжя; (15) – син 8 років, часто хворіє простудами, алергічний; професія: – коледж по спец. «Банківська справа», зараз не працюю; (17) – матер. залежна від батьків, житлово незалежна; (18) – м. Львів; контактний телефон: +38-(097)-346-64-39.

42) група «Н»: МАР'ЯНА. Українка, греко-католичка, 21.09.1973 р.н.; ріст – 156 см.; вага – 52 кг.; очі – зелено-коричневі; волосся – русаве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – відповідальна, вірна, принципова, неідеальна; захоплення, інтереси: – подорожі, музика, шиття; (11) – надійний, розумний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – лікар; (15) – проживаю з мамою; (16) – м. Львів; контактний телефон: +38-(067)-708-29-91.

43) група «Н»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 17.11.1955 р.н.; ріст – 158 см.; вага – 63 кг.; очі – сірі; волосся – блондинка; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – зла, дратівлива, невірноважена, лінива до молитви та до праці; захоплення, інтереси: – не маю; (11) – безшкідливих звичок; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – тимчасово безробітна; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контактний телефон: 244-23-52.

44) група «Н»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 23.08.1978 р.н.; ріст – 150 см.; вага – 55 кг.; очі – каштанові; волосся – каштанове; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – спокійна, врівноважена; захоплення, інтереси: – читання, вишивання, подорожі; (11) – товариський, врівноважений, безшкідливих звичок; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – державний службовець; (15) – матеріально незалежна; (16) – м. Львів; контактний телефон: +38-(096)-820-66-24; або: +38-(096)-708-94-81.

45) група «Н»: ІРИНА. Українка, греко-католичка, 03.06.1976 р.н.; ріст – 168 см.; вага – 60 кг.; очі – блакитні; волосся – русаве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – доброта; захоплення, інтереси: – читання, майстерність; (11) – товариський, врівноважений; (12) – так; (13) – товариські стосунки, створення сім'ї; професія: – продавець одягу; (15) – матеріально незалежна; (16) – м. Львів; контактний телефон: +38-(067)-196-36-51;

47) група «Н»: ІРИНА. Українка, греко-католичка, 11.02.1970 р.н.; ріст – 176 см.; вага – 74 кг.; очі – сіро-голубі; волосся – русаве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – доброзичлива, врівноважена, романтична, відповідальна; захоплення, інтереси: – подорожі, театр, книжки, англ. мова; (11) – впевнений в собі, рішучий, ширий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – біолог, працюю в медіцині; (15) – матер. і житлово незалеж-

При відсутності чеку про сплату коштів анкети не будуть опубліковані.

3) Послуга по ознайомленню з анкетними даними всіх членів КЗНДР, які розміщені в попередніх номерах газети «Мета» в рубриці «БАЖАЮТЬ ПОЗНАЙОМИТИСЯ» – надається тільки для членів КЗНДР!

Листи в християнський клуб знайомств КЗНДР надсилайте на адресу редакції газети «Мета»:

Клуб знайомств, координатору, редакція газети «Мета», площа св. Юра, 5, м. Львів Україна, 79000

Координатор КЗНДР
Олександр РОМАНЮК.

ДО УВАГИ ДОПISУВАЧІВ!

1) Координатор КЗНДР не проводить листування з дописувачами. Консультації по всім запитанням, які виникають у дописувачів, координатор КЗНДР проводить виключно по телефону 8-(032)-226-

43-97 за вказаним вище графіком роботи; 2) До друку в газету не допускаються оголошення від тих дописувачів, які не виконують вимог концепції (статуту) клубу, а саме:

- не відповідають на всі пункти «АНКЕТА...» – зокрема: сімейний стан, тривалість самотнього життя – (для дописувачів групи «Б»);

- не вказують свій контактний телефон;

- не провели оплату коштів поштою за публікацію оголошення або через неухважність надсилають кошти на інший рахунок;

- надсилають інформацію про себе листом на бланках не встановленої у Клубі форми і т.п.). Будьте уважні!

3) Для розміщення анкети в черговому номері газети «МЕТА» прохання заповнені анкети разом із копією квитанції про оплату коштів надсилати в редакцію не пізніше, ніж до кінця кожного місяця.

на; (16) – м. Львів; контактний телефон: +38-(067)-834-89-16;

48) група «Н»: ГАЛІНА. Українка, греко-католичка, 19.04.1978 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 60 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – відповідальна, з почуттям гумору, доброзичлива, товариська; захоплення, інтереси: – вишивання, подорожі в Карпати, читання; (11) – надійний, рішучий; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – сінтопик у Львів. гідрометцентрі; (15) – частково; (16) – народилася: – Жидачівський р-н; проживаю: – м. Львів; контактний телефон: +38-(097)-342-79-47;

49) група «Н»: ІРИНА. Українка, греко-католичка, 13.03.1984 р.н.; ріст – 164 см.; вага – 73 кг.; очі – сірі; волосся – русаве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – доброзичлива, спокійна, щира; захоплення, інтереси: – читання, слухання музики, подорожі в гори; (11) – добрий, чесний, щоби не зловживав алкоголем; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – геолог; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контактний телефон: +38-(098)-806-46-84;

50) група «Н»: МАР'ЯНА. Українка, греко-католичка, 15.07.1988 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 52 кг.; очі – голубі; волосся – русаве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – доброта, чесність, побожність; захоплення, інтереси: – вишивання, духовна література; (11) – порядний, високодуховний (семінарист); (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – робота в медичній галузі; (15) – проживаю з батьками; (16) – Львівська обл.; контактний телефон: +38-(098)-415-52-93;

51) група «Н»: ОКСАНА. Українка, греко-католичка, 23.01.1971 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 85 кг.; очі – сіро-зелені; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, відповідальна, спокійна; захоплення, інтереси: – кулінарія, риболовля, природа; (11) – порядність, доброта; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – вчитель; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – Львівська обл.; контактний телефон: +38-(067)-606-08-04;

52) група «Б»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 01.01.1962 р.н.; ріст – 165 см.; вага – 62 кг.; очі – карі; волосся – русаве; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – чуйна, справедлива; (11) – інтелігентний, 48-55 р., ріст не менше 175 см.; (12) – так; (13) – 15 років; (14) – вдова; (15) – син 28 років, працює; (16) – вчителька; (17) – матер. і житлово незалежна; (18) – м. Львів; контактний телефон: +3-(097)-448-22-58.

53) група «Б»: ЛЮБА. Українка, греко-католичка, 27.01.1947 р.н.; ріст – 155 см.; вага – 56 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – щира, добра, працелюбна; захоплення, інтереси: – музика, подорожі, квіти, життя; (11) – вік – 60р., добрий, чесний, непитуший; (12) – так; (13) – 1,5 роки; (14) – вдова; (15) – син 33 роки, здоровий, незалежний; (16) – молодша мед. се-

стра; (17) – матер. і житлово незалежна; (18) – народилася: – Буський р-н; проживаю: – м. Львів; контактний телефон: +3-(096)-475-17-51.

54) група «Н»: РОКСОЛАНА. Українка, греко-католичка, 31.07.1975 р.н.; ріст – 162 см.; вага – 63 кг.; очі – карі; волосся – коричневе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, чуйна; захоплення, інтереси: – шиття, в'язання, подорожі; (11) – добрий, надійний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бухгалтер, вища освіта; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контактний телефон: +3-(067)-803-86-03.

55) група «Б»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 07.04.1954 р.н.; ріст – 160 см.; вага – 75 кг.; очі – голубі; волосся – русаве; (7) – задовільний; (8) – не маю; (10) – доброта, чесність, побожність; захоплення, інтереси: – духовна література, подорожі; (11) – чесний, добрий християнин; (12) – так; (13) – 3 роки; (14) – вдова; (15) – дітей немає; професія: – медик, працюю; (17) – матер. і житлово незалежна; (18) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контактний телефон: +3-(097)-254-36-48.

56) група «Н»: ЛЮБА. Українка, греко-католичка, 12.08.1971 р.н.; ріст – 168 см.; вага – 80 кг.; очі – карі; волосся – русаве; (7) – здорова, з незначним порушенням в ході; (8) – не маю; (10) – спокійна, виконавча, відповідальна; захоплення, інтереси: – вишивання; (11) – бажання мати сім'ю та власних дітей; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – медичний працівник; (15) – матер. забезпечена, проживаю з батьками; (16) – м. Львів; контактний телефон: +3-(067)-680-65-05.

57) група «Б»: ДАНИІЛА. Українка, православна, 02.01.1951 р.н.; ріст – 170 см.; вага – 74 кг.; очі – сіро-голубі; волосся – русе; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – правдива, товариська, з почуттям гумору, працьовита; захоплення, інтереси: – різносторонні; (11) – порядний, інтелігентний, вирозумілий; (12) – так; (13) – 12 років; (14) – отримала церковне уневаження подружжя; (15) – два сини: 28 і 29 років. Здорові, самодостатні; професія: – пенсіонерка, частково працюю; (17) – матер. і житлово незалежна; мета знайомства: – товариське спілкування; (18) – народилася: – Львівська обл.; проживаю: – м. Львів; контактний телефон: 291-60-95; +3-(096)-453-26-03.

58) група «Н»: МАРІЯ. Українка, греко-католичка, 09.03.1979 р.н.; ріст – 175 см.; вага – 59 кг.; очі – карі; волосся – каштанове; (7) – добрий; (8) – не маю; (10) – добра, чуйна, сором'язлива; захоплення, інтереси: – подорожі, театр, релігійна література; (11) – чесний християнин, добрий, надійний; (12) – так; (13) – створення сім'ї; професія: – бібліотекар; (15) – матер. і житлово незалежна; (16) – м. Львів; контактний телефон: +3-(096)-613-65-17.

Для підлітків і тих, хто бажає отримати нові відеоігри на майбутні зимові свята, настає не найприємніший час: у ЗМІ все частіше з'являються повідомлення про надмірне насильство в цій індустрії. Побожування підлітків, наймовірніше, будуть посилені з виходом нової відеопроставки Xbox 360, повідомляє «New York Times». У цій приставці покращена якість графіки та відео, так що нові ігри виглядатимуть ще реалістичніше. Сфера відеоігор щороку приносить прибуток у 10 млрд. доларів США, а на відеоігри та приставки витрачається грошей більше, ніж на відвідини кінотеатру.

Самі відеоігри стають більш орієнтованими на насильство. У щорічному звіті, опублікованому Національним інститутом ЗМІ та сім'ї, наголошується, що в деяких відеоіграх вже присутні сцени канібалізму, повідомляє агентство «Associated Press». «Ми вперше зіштовхуємося з чимось подібним», – зазначив керівник інституту Девід Волш. Він підкреслив, що ігри стали ще жорстокішими і вони легко доступні для неповнолітніх дітей. В результаті тесту, проведеного очолюваним ним інститутом, з'ясувалося, що 44% неповнолітніх дітей легко змогли купити ігри категорії «М», тобто ті, що містять сексуальні сцени і сцени насильства, які заборонені для дітей до 17 років.

За повідомленнями Американської асоціації з психології (АРА), більшість досліджень, що стосуються насильства в відеоігор, сходяться в наявності певного зв'язку між дитячою агресивною поведінкою та іграми з елементами насильства, в які грають діти. Представники асоціації заявили, що вони ухвалили резолюцію, в якій рекомендують понизити рівень насильства в відеоіграх, призначених для дітей і молоді. Також батькам і вихователям слід допомагати своїм дітям і молоді робити більш усвідомлений вибір стосовно ігор, в які їм хочеться грати.

ІНТЕНСИВНЕ НАВЧАННЯ

Дослідження АРА свідчить, що злочинці, які здійснюють насильство в відеоіграх, у 73 відсотках випадків залишаються безкарними. «Демонстрація акцій насильства без наслідків привчає молодь до того, що насильство є ефективним методом вирішення проблем», – підкреслює помічниця керівника комітету АРА психолог Елізабет Карл. Через своє інтерактивне ество насильство у відеоіграх є украй важливою проблемою. «Набір досвіду, повторюваність і здобуття очок за здійснення всіляких акцій насильства є основними принципами безлічі відеоігор», – додає Карл.

За словами наукового співробітника Єльського університету і помічника керівника Центру досліджень та консультацій в питаннях сім'ї і телебачення Дороти Зінгер, сучасні діти потребують підказок стосовно критичного пе-

Вплив сучасних ЗМІ на дітей і підлітків

регляду телепередач. На її думку, подібні інструкції допоможуть молоді бачити чіткі відмінності між фантазією та реальністю і менше асоціювати себе з агресивними персонажами.

Побожування АРА були посилені результатами дослідження, проведеного університетом штату Мічиган. Дослідники спостерігали за мозковою активністю добровольців, які грали в ігри з елементами насильства. Один із дослідників, Рене Вебер, помітив існування певного зв'язку між агресивними іграми від першої особи і мозковою активністю, подібною на агресію. «Відеоігри з елементами насильства відповідальні за провокацію агресивних реакцій і поведінки. Зв'язок між насильством в іграх та агресивним настроєм доведений на нейрофізіологічному рівні», – підкреслює доктор Вебер.

СЕКСУАЛЬНА СКЛАДОВА

Окрім насильства, особливу стурбованість викликає сексуальна підоснова сучасної індустрії розваг. Дослідники Фонду Генрі Кайзера дійшли висновку, що понад три чверті передач, які транслюються у прайм-тайм, містять певні сексуальні сцени. У дослідженні наголошується, що на відміну від насильства, дія постійних згадок про секс на молодь ще не досить вивчена. Одне дослідження, проведене в 2004 році корпорацією RAND, засвідчило, що надто багато інтимних сцен на телебаченні здатне спровокувати раннє сексуальне життя підлітків. Експерти дійшли висновку, що на молодь однаково сильно впливають як «розмови про секс» на телебаченні, так і наочна демонстрація сексуальних контактів.

У критичному матеріалі «Wall Street Journal» наголошується, що уряд, ви-

дається, все спокійніше ставиться до непристойностей, які демонструються сучасними ЗМІ. Торік Федеральна комісія з комунікацій (FCC) оштрафувала різні ЗМІ на 7,9 млн. доларів США за пропаганду непристойностей. Ці штрафи змусили деякі теле- і радіопрограми внести зміни до своєї редакційної політики. У 2005 році це відомство отримало від громадян країни понад 189.000 заяв про непристойності, проте досі не було виписано жодного штрафу. Скарг цього року дещо менше від показників минулого року, проте зросла кількість передач, які викликають тривогу і роздратування глядачів.

БІЛЬШЕ – ЗА МЕНШИЙ ЧАС

Стурбованість викликає і загальний час, який діти та підлітки проводять перед сучасними ЗМІ. Фонд Генрі Кайзера з'ясував, що одночасно молодь використовує більш за одне джерело інформації, а 8,5 годин інформації поглинає за 6,5 годин. В середньому кожна дитина щодня грає у відеоігри 49 хвилин, а на спілкування з комп'ютером витрачає трохи більше години. У двох третинах сімей у дитячих спальнях встановлені телевізори, у 54% дітей в кімнатах є відеомагнітофони або DVD-плеєри (а ще 5 років тому цей показник склав 36%). У 37% дітей в кімнатах є кабельне або супутникове телебачення, а близько 65% дітей дивляться телевізор під час їди.

Інше дослідження, проведене університетами Стенфорда і Джона Гопкінса, свідчить про те, що діти, які активно дивляться телевізор або які мають його в своїй спальні, вчать ся значно гірше від своїх однолітків. У повідомленні стосовно цих досліджень, опублікованому в лондонській «Times», наголошується, що надмірний перегляд телевізора погіршує результати шкільної успішності. Лікар дитячої лікарні «Lucile Packard» у Стенфорді Томас Робінсон відзначив, що «дані цих досліджень наочно показують батькам, що необхідно прибрати телевізори з дитячих кімнат, або взагалі їх туди не ставити».

Стурбованість впливом ЗМІ на дітей призвела до того, що деякі вельми відомі люди просто заборонили своїм дітям дивитися телевізор. «Телебачення – це отрута», – відзначила, зокрема, співачка Мадонна, чиї діти дивляться телевізор лише по неділях, та й то протягом нетривалого часу. На тлі наведених фактів дії піп-зірки видаються абсолютно логічними.

О. ТЕОДОР ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ

(22.02.1861 – 28.06.1939)

27 червня ми вшановуємо пам'ять блаженних українських священномучеників, беатифікованих Папою Іваном Павлом II в 2001 році. Низько схиляючи голову перед їх світлою пам'яттю, хочеться згадати батька одного з цих блаженних – о. Теодора Цегельського, 70-та річниця смерті якого припадає на 28 червня. Віддаючи данину пам'яті цій непересічній постаті, ми зможемо краще зрозуміти, з яких джерел черпали свою святість блаженні священномученики, зможемо спостерігати безперервність духовної благодаті і водночас просити у святих отців наших такої благодаті для себе.

Отець Теодор Цегельський народився 22 лютого 1861 року в Закомар'ї у сім'ї, що належала до давнього священничого роду. Він був сином о. Томи-Віктора, внуком о. Теодора з Висоцька та правнуком о. Івана з Острова. Матір'ю його була Теодора Богачевська – дочка о. Сильвестра Богачевського, пароха в Ожидові.

У півторарічному віці Теодор втратив батька, і відтоді почалося важке сирітське життя у незабезпеченій родині. І, мабуть, саме через це майбутній священник виділявся згодом особливою чуйністю й милосердям до всіх бідних і потребуємих.

У час його сирітства не було жодних соціальних забезпечень чи страхувань для вдів і сиріт по священнику, – принаймні, у середовищі галицького духовенства такого не знали і не практикували. Був давній звичай, що вдова по парохіві залишалась в цій же парохії, але переходила мешкати в якусь інше помешкання, а від нового пароха чи завідателя отримувала якусь частку від парохіальних доходів. Проте розміри її були дуже скромними. Також не було прийнято, аби їмость-вдова вдруге виходила заміж.

Зважаючи на сказане вище, після смерті о. Томи-Віктора молода вдова опинилась у справді скрутній ситуації. Вона мала двох зовсім малих дітей – і жодного забезпечення й фаху. А оскільки її чоловік на час смерті ще не був парохом, а лише завідателем, то вона не набула навіть прав, щоб отримувати частку від парохіальних доходів. Як їмость вона не могла найнятися на якусь службу, бо ніхто не відважився б взяти, скажімо, за служанку колишню дружину священника. Тому доводилося здаватися лише на ласку родини. І тут добру роль відіграло те, що священничі родини переважно були чисельними, розгалуженими, ревно плекали гарні родинні традиції, основані на ґрунті християнських засад любові, доброти і жертвовності.

Втративши так рано батька, Теодор виховувався під опікою свого стрийка о. Льва Цегельського з Висоцька, а потім – о. Михайла Цегельського з Камінки-Струмилової, який доводився Теодорові стрієчним братом, але був на тринадцять літ старшим. Стрийко о. Лев постарався, аби влаштувати Теодора до бурси в Бережанах, де той зумів із відзнакою закінчити гімназію в 1880 році. Після гімназії Теодор записався на теологічні студії у Львові.

У тому часі отець Михайло Цегельський розгорнув на своїй парохії у Камінці-Струмилової кипучу душпастирську і культурно-громадську діяльність, а молодий теолог Теодор увесь свій вільний час посвячував асистуванню йому та активній допомозі. І коли невдовзі сам став священником, то був уже вправним просвітителем та громадським діячем. А що зазнав сирітського життя, то був дуже чуйним до людського горя і намагався всім помагати. Це стало однією з визначальних його рис.

У 1883 році Теодор одружився з Марією-Магдалиною, донькою о. Порфирія Мандичевського та Магдалини з дому Рогаль-Левицьких, а наступного року був рукоположений на священника.

Лідія КУПЧИК

(Продовження в наступному числі «Мети»)

СВЯТО-УСПЕНСЬКА УНІВЕРСАЛЬНА СТУДІЙСЬКОГО УСТАВУ

Блаженний Леонід Фьодоров, екзарх для Росії, у хрищенні Леонтій, народився 1879 р. у Петербурзі. В 14 років прочитав Святе Письмо. Це спричинило думки про чернече життя. У 20-річному віці Леонтій ознайомився з творами св. Отців та історією Вселенських соборів і під впливом цих знань визнав правдивість Вселенської Церкви. Переломним моментом у прийнятті рішення перейти до Католицької Церкви була зустріч юнака з о. Іваном Сциславським, настоятелем католицького храму в Петербурзі. У 1902 р. Леонтій зустрічається у Львові з митрополитом Андреем Шептицьким, який став його духовним отцем. Той духовний зв'язок між ними уже ніколи не переривався. Щоб не зашкодити майбутній праці Фьодорова в Росії, митрополит Андрей вирішив, що його свячення мали б відбутися за кордоном. У 1911 р. болгарський єпископ Михайло Міров уділив йому дяконство та священство. Своє монаше життя Леонід Фьодоров розпочав у новітній Каменицькій студитській монастирі (Боснія). У 1913 р. він прийняв схиму, прибравши монаше ім'я Леонід. На час Першої світової війни єромонах Леонтій вимушено повернувся до Росії, оскільки як російський громадянин він опинився на ворожій території. Через два тижні після прибуття до Петербурга греко-католицького священника Леоніда Фьодорова заарештували та вислали до Сибіру, в Тобольськ. Уряд Керенського у 1917 р. повертає йому права громадянина і о. Леонтій повертається до Петербурга. Тоді ж в ув'язненні в Росії перебував і митрополит Андрей. Користуючись тимчасовими громадянськими правами, митрополит у травні скликає собор Російської Греко-Католицької Церкви, на якому о. Леоніда було обрано екзархом. Жовтневий переворот 1917 р. приніс жахливі випробування як для Росії, так і для Церкви. З 1923 р. о. Леонід перебував під слідством, унаслідок чого більшовицький режим засудив його на 10 років ув'язнення. У 1926 р. о. Леоніда було звільнено без права помешкання в шести найбільших містах Росії. Активну участь у клопотанні проти цього брала дружина Горького – Є. Пешкова. Через чотири місяці його повторно заарештовують та засуджують на трирічне ув'язнення в Соловєвських таборах. Після звільнення у 1929 р. о. Леонід п'ять років безвідривно перебуває на заслання в Архангельській області. Наприкінці героїчного екзарха переведено до В'ятки, де він скінчив своє туземне життя на 55-му році, страждаючи від фізичного виснаження та хвороб, набутих в ув'язненні.

ІСТОРІЯ

У вересні 1898 р., на хуторі Новий Двір Кристинопільського василіянського монастиря, о. Андрей Шептицький започатковує новітній. У жовтні декількох монахів-новиків переведено до Василіянського монастиря села Волсвин. Майбутній митрополит призначив їм духовного провідника і придбав найнеобхідні речі. У 1901 р. у с. Олеську також зібралася громада молодих чоловіків – селян і ремісників, які мешкали в гурті та ділили свій день на молитву і працю. Про це довідався митрополит Андрей і зацікавився ними. З цих двох об'єднаних гуртків зародився перший у Галичині монастир студитів. Таку назву вибрано з огляду на те, що від самого початку ця монаша громада бажала дотримуватися Студійського уставу, який у княжу добу прийняла чернеча громада Києво-Печерської лаври, а потім всі інші монастирі Київської Русі. Як бачимо, митрополит Андрей, засновуючи перший новий монастир Студійського уставу, хотів започаткувати чернече життя в Галичині за традицією монашого життя в князівській Київській державі. Для духовного проводу та відпо-відної організації перших студитів митрополит поселив їх ближче до свого осідку: спершу у Львові, у 1901 р., а потім у Скнилові, де у 1904 р. побудував монастир – Скнилівську лавру преподобного Антонія Печерського. Через два роки уклав для цієї лаври перший Студитський типікон – збірник правил чернечого життя. Лихоліття I-ої світової війни обернулося переслідуванням Церкви і українського народу. У 1914 р. серби знищили дочірній студитський монастир в Камениці (Боснія) – найвизначніший на тоді релігійний та культурний осередок українців у діаспорі. На жаль, у 1918 р., під час українсько-польської війни, Скнилівську лавру цілковито знищено.

(Продовження у наступному числі «Мети»)

Джерело: «Монастирі Української Греко-Католицької Церкви» – 2006, «Свічадо», Львів.

ПОДРУЖЖЯ – БОЖА УСТАНОВА

Подружжя – це стан життя, в якому живе загал людей. Від подружнього стану залежить існування одиниці, родини, Церкви, народів, держав і цілого світу. Тому подружньому стані Церква й держава присвячують щораз більше уваги. Око св. Церкви частіше з тривогою глядить на подружній стан. А це тому, що в новіших часах щораз виразніше завважується внутрішня криза і секуляризація подружжя.

Звідки ця криза? Вона – у відхиленні, відверненні, а то й у потоптанні Божих плянів щодо св. Тайни Подружжя. Де джерело оздоровлення тієї кризи? Єдині ліки на недуги модерного подружжя – це поворот до Божих плянів.

ЩО ЦЕ «СТАН ЖИТТЯ»?

Стан життя – це сталий, постійний, незмінний спосіб життя. На світі маємо тільки два незмінні стани життя, що ними є подружжя і священство. Св. Василій Великий про це так каже: «Чоловіколюбче Бог, дбаючи про наше спасіння, поділив людське життя на два стани: на подружжя і дівіцтво. Хто не зможе перенести вимог дівіцтва, може одружитись, але нехай знає, що відповідь перед Богом за подружню здержливість, святість і наслідування життя Святих, що жили в подружжі й мали дітей».

Як не кожний надається до духовного чи монашого стану, так і не кожний надається до подружнього життя через його тяжкі і відповідальні обов'язки. Тому дуже важливою справою є зробити добрий і правильний вибір свого стану життя, бо від того залежатиме успіх, щастя, спокій і задоволення людини. Нема нічого більш трагічного, як зробити нещасливий вибір стану життя. Кожний стан життя вимагає жертви. Жертва – це ключ до щастя у кожному стані життя.

ПОДРУЖЖЯ – БОЖА УСТАНОВА І СВ. ТАЙНА

Звідки подружжя? Подружній стан – це найстарша установа на світі. Цей стан життя оснував сам Господь Бог ще в раю. Він заснував його на любові чоловіка й жінки і на вимозі людської природи. «Не добре чоловікові бути самому, – каже Господь Бог, – сотворю йому поміч, відповідну для нього» (Бут. 2, 18). Через заснування першого подружжя в раю поклав Господь Бог основу під існування і ріст людського роду. «І сотворив Бог людину на свій образ, – каже св. Письмо, – на Божий образ сотворив її; чоловіком і жінкою сотворив їх; і благословив їх Бог і сказав їм: «Будьте плідні і множетеся і наповняйте землю» (Бут. 1, 17).

Подружжя наших прародичів Адама й Єви – це перший подружній зв'язок на землі, що його сам Бог поблагословив. Отож, подружній стан – це не людська, а Божья установа, бо походить із рук самого Творця.

Подружжя не лиш Богом установлене, але й Богом освячене. Про святість подружжя Сл.Б. митр. А.Шептицький каже: «Христос учинив подружжя святим зв'язком. Вчинив його святою Тайною християнського життя – знаком і символом містичної любові Христа до своєї Церкви». «Це Тайна велика, а я говорю про Христа і Церкву» (Ефес. 5, 32), – каже св. Апостол Павло. А взаємні права подружів зрівноважив Спаситель обопільним обов'язком християнської любові. «Чоловіки, любіть

ШОСТА І ДЕВ'ЯТА БОЖІ ЗАПОВІДІ

6. НЕ ЧУЖОДОЖ! 9. НЕ ПОЖДАЙ ЖІНКИ ТВОГО БЛИЖЬОГО!

о. Юліан КАТРИЙ,
«Заповіді Божі»

Продовження, початок у попередньому числі «Мети»

своїх жінок, як і Христос полюбив Церкву!» (Ефес. 5, 25). «Хай чоловік відає належне жінці, так само й жінка – чоловікові» (I Кор. 7, 3). Акт пристрасти, яким люди розмножуються, Христос освятив. А викинувши з нього все те, що для суспільності шкідливе та небезпечно, задержав усе те, що здорове і природне».

Отож, св. Тайна Подружжя є така свята, як і св. Хрищення, Миропомазання чи яка інша Тайна. Від інших св. Тайн хіба різниться тим, що цю св. Тайну довершують і приймають самі молодята, а священник – це лише сві-

совісно виконувати його тяжкі й відповідальні обов'язки аж до кінця свого життя.

Недавно в Америці один жіночий журнал поставив одруженим таке питання: «Чи ви вибрали доброго чоловіка чи жінку, і якщо б мали можливість ще раз вибирати, то чи вибрали б цю саму особу?». І на кожних п'ять опитуваних одна особа відповіла, що він чи вона не зробили доброго вибору, і якщо б могли ще раз вибирати, то вибрали б інакше.

Добрий вибір товариша чи товаришки життя – це дуже важлива справа.

Одне арабське прислів'я каже: «Коня вибирай із сотні, приятеля – з тисячі, а свою жінку – з десятих тисяч». Тому важливою справою є, щоб молодята, поки приступають до шлюбного престолу, взаємно себе пізнали й побачили, чи вони своїми характеристиками до себе підходять.

До щасливого подружжя потрібні не тільки фізичні прикмети хлопця й дівчини, але головне прикмети духу. Найважливіший скарб, на якому молоді можуть будувати щастя свого подружнього життя – це релігійність. Релігія, і тільки практика релігії є для женихів найкращою запорукою і джерелом правдивої любові, вірності, довір'я, згоди й пошани.

Поки молодята поберуться, то звичайно вони якийсь час себе знають. Часто знайомство веде до заручин, а заручини – до шлюбного престолу. Церква схвалює такі знайомства, що мають на меті подружжя, бо знайомство – це найкращий спосіб до взаємного пізнання себе. По шлюбі вже запізно себе пізнавати. Багато, багато є молодят, які, якщо б були перед вінчанням себе краще пізнали, то ніколи не були б зв'язали себе шлюбною присягою.

Церква дуже поручає молодят, щоб перед шлюбом часто свою справу поручали Богові у ревній молитві. А свою молитву хай скріпляють частим прийманням св. Тайни Сповіді і св. Причастя. Одне старе прислів'я каже: «Вибирася в дорогу – прокажи одну молитву; їдеш за море – прокажи дві молитви; а женишся – то прокажи сто молитов».

Подружжя – це Божья установа і св. Тайна, тому справа вибору товариша чи товаришки життя – незвичайно важлива справа, вона бо кладе основу під щастя або нещастя цілого життя. Вояк не може йти на фронт без знання воєнної штуки, ані літун без радіозв'язку не може летіти в далеку дорогу, ані корабель не може пускатися на далеке море без компасу. Подібно дуже нерозумно чинять ті, що без належного розуміння святости подружжя, без відповідного знання обов'язків та без зрілого роздуму вступають у подружній стан. Це якраз є головною причиною, що сьогодні стільки нещасливих подруж, стільки розводів та родинних трагедій. Добре каже один філософ про модерні подружжя: «Одружуються, ледве три тижні знаючи себе. По шлюбі любляться три місяці. Опісля три роки сваряться, а відтак з бідою тридцять літ себе терплять. А їхні діти роблять те саме».

(Продовження у наступному числі «Мети»)

док Церкви і благословить їх в імені Церкви.

Подружній стан з волі Божої становить основу всіх станів. Тому цей стан такий важливий, як важливе священство, бо без нього не було б людської суспільності. Св. папа Пій X по висвяченні на єпископа Мантуї відвідав свою стареньку матір. Показуючи їй свій єпископський перстень, сказав до неї: «Погляньте, мамо, який гарний перстень дали мені мої вірні!» А мати усміхнулася і, показуючи йому свій шлюбний перстень, відповіла: «Зваж, сину, що без мого перся ти не мав би свого єпископського».

Подружній стан не тільки дуже важливий, але й дуже істотний і серйозний, бо спочиває на сталому, нерозривному і досмертному контракті любові чоловіка й жінки. Тож нічого дивного, що подружжя вимагає більше добрих прикмет і чеснот, як кожне інше звання. Один мудрець каже: «Подружжя вимагає терпеливості судді найвищого суду, почуття гумору доброго гумориста, саможертви лікаря, сприти купця і милосердя сповідника».

Така свята, важлива і серйозна ця Тайна, а так багато людей не трактує її поважно. Дуже часто приступають до неї легкодушно, неповажно й поспішно. Багато молодих подібно до тієї внучки, що прибігає до своєї бабусі і радісно їй звіщає свої заручини. А бабуся, похитуючи головою, каже: «Моя дитино, ти дуже відважна».

ПРИГОТУВАННЯ ДО ПОДРУЖЖЯ
Маючи на увазі те, що св. Тайна Подружжя така свята, важлива й істотна, бо ж в'яже зі собою двоє молодят на ціле життя, зрозуміло, що вона вимагає, щоб до неї підходити по-Божому, поважно і серйозно. Дуже легко увійти в стан подружжя, але нелегко вірно й

В інтернеті досить давно існує бізнес зі скуповування людських душ. Вирішивши ознайомитися, як конкретно відбуваються такі операції у світовій мережі, я насамперед ввів у пошуковій системі фразу – «продати душу». «Яндекс» швидко запропонував мені два можливі варіанти: продати душу дияволу або продати душу Сатані. Але, вирішивши не черпати інформації в безпосередньо зацікавленої сторони, я вибрав довшу дорогу. Отже, переглянувши спеціалізовані і не дуже сайти, вималювалася така картина: душі справді купують, причому скупники поділяються на чотири категорії. Відповідно – і позбутися своєї душі можна чотирма різними способами.

1 – ПЕКЕЛЬНІ «ЛОХОТРОННИКИ»

Людам, яких спіткала «чорна» смуга життя (розбив машину, залишився без роботи, програв велику суму тощо), пропонують віддати свою безсмертну душу в оренду (далі наводиться назва фірми на кшталт «Мефістофель» чи щось подібне) на певний термін, протягом якого цей «Мефістофель» обіцяє вирішити всі проблеми клієнта. І якщо вони будуть вирішені, а клієнт до кінця терміну не зажадає душі назад, то вона переходить у повну власність згаданої фірми.

Теорія вірогідності каже, що при великій розсилці таких пропозицій завжди знайдуться ті, що бажають ними скористатися. Тим більше, коли йдеться про оренду, а не про продаж. Як саме вираховують людей, яких спіткали труднощі, ми ворожити тут не будемо. Головне, що певна кількість людей таки добровільно підписує надісланий їм договір і заповнює анкети з перерахуванням своїх нещастя та побажань щодо їх виправлення.

Далі за допомогою «чорної магії» або «народної мудрості», яка свідчить, що за «чорною смугою» наступає «світла», так чи інакше, але життя в декого налагоджується. Однак коли такі ще до закінчення обумовленого терміну ставлять вимогу повернути свою душу назад, виявляється, що її потрібно «викупляти» за певну суму, яка зазвичай становить декілька тисяч доларів. І викупляють. Такий от бізнес.

Але навіть якщо ці «лохотронники» є звичайними людськими шахраями, ніяк не пов'язаними з пекельними силами, то договір про продаж душі все-таки залишається договором, до якого споконвіків ставилися дуже серйозно. Хто зна, що відбувається з душами, коли люди від них відмовляються? Морально спустошеним починають снитися жахіття, загальний стан психіки (раніше можна було б сказати – душі) у них дуже важкий.

2 – ЛИХВАРИ

Цей бізнес проявив себе настільки успішним, що вже вийшов з інтернету в реальність і навіть «засвітився» у випусках теленовин. Суть справи по-диявольськи проста. Людина позичає певну суму під 1% у день, даючи у заставу свою безсмертну душу. Причому величина цієї суми прямо залежить від суми, в яку оцінив лихвар душу свого клієнта. Той, хто зможе і захоче розплатитися, отримує душу назад.

Старовинна гравюра «Куди йдуть душі, які піддалися споркусі».

ДИЯВОЛ В ІНТЕРНЕТІ: КОМУ ПОТРІБНІ ДУШІ ЮЗЕРІВ?

Раніше, в часи наївного з точки зору економічних технологій середньовіччя, диявол витрачав величезні суми на покупку лише однієї-єдиної душі, причому, окрім золота, людина зазвичай вимагала ще й влади та безсмертя (нехай навіть і на якийсь обмежений договором термін). Нині ж душі не лише скуповуються дуже дешево, але на цьому дехто ще й «гроші робить». Витрати ж за невикуплені душі з лишком покриваються за рахунок відсотків боржників, що розплатилися. Крім того, сертифікат на володіння душею завжди можна продати якомусь колекціонеру, – але це вже наступна група.

3 – КОЛЕКЦІОНЕРИ

Це люди, що розміщують оголошення в інтернеті про скупку душ. Про жодне повернення тут мова вже не йде. Суми – різні, від 100 до 1000 доларів (інколи – дорожче). Причому душі грішників – злочинців, наркоманів і їм подібних – їх не цікавлять. А вартість душі прямо пропорційна її безгрішності. Можливо, цим займаються т.зв. «чорні маги» – для здобуття ще чорнішого статусу у своїй чорній ієрархії. Можливо, що й сатаністи, спонукувані своїми глибоко шизофренічними мотивами. Але хто б цим не займався, він таки знає, що на цьому є можливість добре заробити.

Можна лише здогадуватися, якою ціною оцінюють вартість «середньогрішної» душі на чорномагічному ринку. Але можна напевно сказати, що такі дорожче від заплачених за неї двох-трьох сто доларових папірців.

На жаль, «клієнти», – а це в основному молодь, – розглядають все це як гру. Справді, є ігри-онлайн, де гравці стають вампірами і перевертнями, проходячи своєрідну ініціалізацію. А чим є гіршою гра з «продажу душі» від проведення якогось незвичного ритуалу? Тим більше, що тут ще й гроші дають...

І справа тут навіть не в атеїзмі, а в тотальній духовній безграмотності і породженій нею самовпевненості. «Чого я не знаю – того не існує» – напевно, так звучить їхнє гасло. Навіть професійні атеїсти-вчені не можуть сказати нічого певного про існування чи неіснування душі. Так, прилади зафіксували, що за деякий час до пологів в живіт породіллі влітає якась енергетична «кулька», та що у момент смерті тіло людини стає на декілька грамів легшим, але це просто факти, які

можна тлумачити по-різному. Однозначно ж спростовували існування душі лише вчені, ідеологічно витримані в розчині комунізму. Втім, підручники складали в Росії, і цілком можливо, що складають і до сих пір. Ось і результат.

4 – МАГИ

Це – «найгламурніша» група. Голівуд і Ніколас Кейдж, який не лише грав роль проклятого ангела з Лос-Анджелеса, але й «Примарного гонщика», що продав душу дияволу, та ще багато інших коміксоподібних блокбастерів, які змальовують Проклятих як героїв. Приблизно таке саме пропонують і маги: в обмін на душу людини (для цього, до речі, підходить далеко кожен бажаючий, а лише власник необтяженої тяжкими гріхами душі) клієнтові пропонується стати магом – володарем повного комплексу магічних здібностей, що перебуває у постійному зв'язку з Люцифером і, samozрозуміло, здатний здійснювати свої та чужі бажання. А як бонус – у майбутньому – перетворення на демона.

Ну, що тут можна сказати? Існує така модерна теорія, згідно з якою, душа не належить людині, а навпаки – людина належить душі, як вищому духовному еству, і, отже, продаж душі – річ неможлива. Але тоді продаж свого «вищого ества» є справжнісінькою зрадою.

Інша, більш давня теорія твердить, що смертна людина, живучи у нашому світі ілюзій, може або врятувати, або погубити свою безсмертну складову. В цьому випадку це не що інше, як відмова від свого безсмертя.

Атеїстичних теорій наводити не буду, оскільки їх автори або лукавлять, або самі є ідеальними клієнтами для скупників душ.

І що ми маємо в результаті? Багато людей не знає, чи існує душа, а якщо й існує, то що вона являє собою і навіщо вона їм – також невідомо. А якщо врахувати, що жодних законів, які б забороняли продаж-купівлю душі, не існує, а фінансова криза продовжує успішно розвиватися, то... висновок очевидний.

Крім того, інтернет залишається поки що найвільнішим простором, де знаходять віддзеркалення всі грані людської душі – від добра до зла. Всі світові і просто відомі релігії, навіть екзотичні язичницькі псевдовірування, мають там свої сайти. Є в мережі місце і для диявола. І це можна було б вважати віртуальною реальністю, якби духовний вибір, який робить дехто з нас саме в інтернеті, не був би справжнісінькою реальністю.

Юзер,
який не спокуюсь.
Джерело:
<http://internetua.com>

ОДИН З КОГОРТІ МАРКІЯНА

Іван Должанський (1809-1875)

(Закінчення, початок у попередніх числах "Мети")

У Корчині трудився отець Должанський понад 30 років свого життя, заклавши багатьма ділами, невсипую працюю і праведним особистим прикладом основу всього того доброго, що після нього продовжили, розвинули і утвердили його достойні послідовники, та завдяки чому це село у свій час здобуло славу одного з національно найсвідоміших і найорганізованих у цілій окрузі.

Помер отець Іван Должанський 5 лютого 1875 року. Похований біля старої церковці на цвинтарі, яку більшовицькі посіпаки спалили вже після Другої світової війни. Він сповна виконав той «обіт», про який писав М. Устиянович у цитованому вірші. Залишив після себе глибоку вдячну пам'ять просвітителю і найкращого пастиря, що утвердилася в свідомості і серцях не тільки тих, серед яких він жив і працював, але й їхніх нащадків, наступних поколінь «потомності корчинської» до сьогодення включно.

Іменем о. Івана Должанського було названо засновану його вихованцями і учнями в Корчині у 1882 р. першу на Сколівщині читальню «Просвіти». Згаданий його портрет громада примістила в своєму храмі. А коли в советський час православні зверхники розпорядилися усунути його з церкви, свідомі люди села, рятуючи цю пам'ятку від можливого знищення чи пропажі, передали її на збереження до одного із львівських музеїв. Тепер портрет знову повернувся до своєї церкви і під вишиваним рушником тішить око.

Ще в умовах комуністичного режиму група громадян, очолена учителем Василем Загакайлом, ініціювала відновлення могили о. Должанського. Надгробний камінь із залізним хрестом було піднято на придбаний у Львові залізобетонний каркас, споруджено огорожу із труб з нержавіючої сталі. На могилі нерідко можна побачити свіжі квіти і запалену свічку.

Що не кажіть, але і в наш очерствілий та надто прагматичний час добро, любов і праця для людей, вчинені навіть у віддаленому минулому, залишаються тривкою вартістю, вдячна пам'ять про яку передається у спадок нащадкам. Тому дуже слушно і справедливо, що теперішній парох Корчина о. Ільницький до 200-ліття від дня народження о. Должанського (7 листопада) пом'янув його пам'ять спеціальним богослужінням і змістовною проповіддю.

До речі, наведена на початку цієї статті низка імен діячів Маркіянового кола і дати їхнього життя нагадують, що ми вступили у смугу двохсотлітніх ювілеїв заслужених постатей українського минулого, які наше громадянство і наша Церква не повинні обійти мовчанкою. Зокрема, у 2011 р. виповнюється 200 років від дня народження о. Маркіяна Шашкевича.

Життя і праця отця Должанського та подібних йому багатьох інших подвижників-просвітителів – вельми повчальний приклад відданості своєму обов'язкові і служіння своєму народові, живий та актуальний приклад для широкого громадянства і сучасного духовенства. Адже постсовєтська українська дійсність, постколоспне наше село перебувають у не менш кризовому і хворобливому стані, ніж у часи отця Должанського. А, отже, потребують і не меншої уваги та наполегливої жертвовної праці для їхнього порятунку і духовного оздоровлення.

Роман КИРЧІВ,
професор, доктор філологічних наук,
Заслужений діяч науки і техніки України.

Владімір Путін вчиться на шамана?

Взвичці прем'єра РФ Володимира Путіна одягати на свою шию амулети з зображенням тотемних для деяких російських регіонів тварин знавці окультних практик побачили ознаки ритуальних дій. На думку знавців шаманізму, в цих піар-акціях російського очільника консультують досвідчені маги. За словами деяких журналістів, охорона Путіна навіть забороняє їм переступати через незахолий слід прем'єра.

За Владіміром Владіміричем також помічено пристрасть одягати на різні тварин датчики та ошейники. Першим для експерименту було обрано його пса-лабрадора, згодом до нього приєдналися тигр і білуга. Тепер ось цей любитель «братів наших менших» одягнув ошейника ще й на ведмедя. На перший погляд все це виглядає як звичайні піар-акції, що демонструють турботу ВВ про флору і фауну, проте насправді це лише зовнішня оболонка подій, – зазначають оглядачі «АРІ» (Агентства російської інформації). Наприклад, ошейник на тигра В.Путін одягав на Далекому Сході – в місцях, де тигр вважається господарем тайги і є тотемною твариною багатьох племен (наприклад, в Північному Китаї, де тигр був тотемом древнього «жовтого» імператора). Ошейники на білугу найвпливовіший керівник РФ одягав на Каспії, де білуга втілює у собі володаря цього моря (як найкрупніша риба водоймища). Після показу роликів про тигра і про білугу на тематичних форумах про магію відбулася навіть велика дискусія щодо цих подій. Народ ворожив: випадково воно чи ні?

У «АРІ» припускають, що В.Путін «охомував» Ведмедя, Тигра і Білугу далеко не випадково, а за порадою досвідчених магів. Підтвердження цього видання бачить у ставленні охорони прем'єра до містики і забобонів:

«Ось яку історію, наприклад, прислав нам один із читачів. Якось він потрапив до будівлі в регіоні, де у цей момент перебував із візитом прем'єр. Увійшовши до приміщення, він хотів пройти одним із абсолютно ПОРОЖНИХ коридорів, але його раптом затримала охорона. Чоловік поцікавився:

– А що, тут ітима прем'єр?
– Ні, прем'єр тут уже пройшов, – відповіла охорона.
– То чому тоді люди не можуть

користуватися цим коридором? – здивувався чоловік, кивнувши на натовп таких же, як і він, затриманих співробітників.

– А тому, що вам не можна перетинати слід Путіна, поки слід не охолоне».

Це пояснення було б цілком природним десь у древньому Китаї, де придворний маг заборонив би переступати через слід Дракона (тобто імператора), відзначають в «АРІ», або в давньому Єгипті, де вся цивілізація базувалася на магії та окультизмі. Але почути таке з вуст обвішаних електронікою і пістолетами молодиків було для згаданого громадянина шоком, а одночасно й відкриттям, про яке він і повідомив журналістам.

Отже, охорону Путіна хтось інструктує щодо «переступання слідів». У школі охоронців цьому не вчать, і, найімовірніше, такі інструкції вони отримали від серйозного окультиста, який працює на Путіна. Звідси ж, мабуть, і поради щодо одягання ошейників на тотемних тварин, роблять висновки експерти агентства.

Вважається, що ті чи інші окультні маніпуляції з тваринами-тотемами допомагають впливати на людей, які пов'язані з цими тотемами тонкоматеріальними зв'язками. Причому тотем як прародич, заступник може належати як цілому племені, так і окремій людині або ж території, де тотемний звір виконує певну функцію, займає певну нішу (тигр – господар далекосхідної тайги, ведмідь – господар

лісів у європейській частині). Отож, за допомогою тотема можна впливати як на життєдіяльність цілого племені, так і окремої людини чи території. Свого часу в давньому Єгипті, наприклад, за одяганням ошейника на тотем того чи іншого клану могла початися навіть війна.

Таким чином, публічні маніпуляції В.Путіна з одяганням ошейника на ведмедя – явно не просто позування перед камерою: за ними криється дуже глибокий окультний сенс, бо:

– ведмідь, як уже було сказано вище, вважається тотемною твариною росіян і Росії;
– «Ведмідь» називається партія, на чолі якої стоїть російський прем'єр, і саме білий ведмідь зображений на її емблемі;

– прізвище діючого президента країни – Медведєв.

До слова – хоче він того чи ні, вірить у магію чи ні – але ритуальне одягання нашійника на ведмедя може мати для президента Д.Медведєва певні наслідки. Які? – це очевидно з символізму самої процедури, робить висновок агентство.

Можливо, захоплення прем'єра Путіна окультизмом почалося після того, як бурятські буддисти визнали президента Медведєва семиокою дівчиною – втіленням одного з найшанованіших божеств буддистського пантеону – Білої Тари. А визнали президента Росії інкарнацією бога на землі під час його відвідин Іволгінського дацану – найстаршого буддистського монастиря країни, резиденції глави Буддистської традиційної Сангхи Росії Пандіто хамбо-лами Дамби Аюшеєва. Тоді в монастирі виготовили для президента спеціальний трон «Білого царя». А Біла Тара зображається зазвичай у вигляді дівчини, що сидить в позі лотоса, на лотосовому троні з лотосом у руці. У неї – сім очей: пара звичайних, око мудрості в лобі, а також по оку – на долонях і ступнях.

«Це – вікова традиція – визнавати володарів втіленням Білої Тари. Буддисти вважають, що це їх захищає. Буддизм у ССРС терпіли – він вважався релігією іногородців. Її не схвалювали, але і не забороняли», – зауважив свого часу президент Всеросійської асоціації буддистів школи Карма Кагю А.Кайбогаров.

Розгледівши в діючому президентові семиоку дівчину, буддисти сподівалися, що глава держави сприятиме розвитку буддизму в Росії. Але, на їхній жаль, марно – російські власті продовжують перешкоджати розповсюдженню буддизму в країні, зокрема, не дозволяючи відвідувати Росію головним буддистським ламам, як ото Далай-лама чи Кармапа.

Алексей УСОВ
(«Новый Регион», Москва).
Переклав з російської
Святослав СМУК

Вітаємо Ювілярів! У червні, липні та серпні святкують ювілей:

35-річчя священства – о. Мирослав Німак (06.07)
20-річчя священства – о. Павло Іршак (19.07)
20-річчя священства – о. Володимир Біляєв (16.08)
20-річчя священства – о. Микола Кузьмич (16.08)
15-річчя священства – о. Ярослав Бірбан (30.07)
15-річчя священства – о. Ігор Маковський (30.07)
15-річчя священства – о. Інокентій-Зіновій Волошин (27.08)
10-річчя священства – о. Андрій Кошлань (18.06)
10-річчя священства – о. Ярослав Малий (18.06)
10-річчя священства – о. Андрій Пецух (18.06)
10-річчя священства – о. Михайло Сулик (18.06)
10-річчя священства – о. Михайло Здебський (15.07)
10-річчя священства – о. Руслан Котлінський (15.07)
10-річчя священства – о. Іван Любінський (06.08)
10-річчя священства – о. Михайло Палій (06.08)
5-річчя священства – о. Сергій Ковальчук (12.06)
5-річчя священства – о. Ігор Кошик (30.06)

80-річчя уродин – о. Василь Карабин (25.06)
65-річчя уродин – о. Мирослав Солтис (27.07)
55-річчя уродин – о. Михайло Сташинський (20.06)
55-річчя уродин – о. Євген Снеда (28.07)
55-річчя уродин – о. Григорій Собечко (11.08)
55-річчя уродин – о. Петро Черепанич (29.08)
50-річчя уродин – о. Михайло Кравців (07.06)
50-річчя уродин – о. Петро Салазуб (16.07)
50-річчя уродин – о. Омелян Васишин (17.07)
45-річчя уродин – о. Василь Мудь (18.06)
45-річчя уродин – о. Павло Менделюк (14.07)
45-річчя уродин – о. Євген Кварціян (01.08)
45-річчя уродин – о. Ігор Калаш (31.08)
40-річчя уродин – о. Володимир Притула (25.06)
40-річчя уродин – о. Роман Пелецишин (15.08)
35-річчя уродин – о. Ігор Червінський (02.07)
35-річчя уродин – о. Андрій Кошлань (21.08)
30-річчя уродин – о. Володимир Мошчич (09.06)

ВІКТОРИНА

Редакція «Мети» започатковує вивчення Біблії через вікторини, які плануємо подавати у кожному номері нашої газети. Сподіваємося, що через виконання завдань вікторини суттєво зростатиме інтелектуальний рівень наших читачів, вони утверджуватимуться у вірі, матимуть серйозну духовну і текстову основи для щоденних розважань, матимуть відстояти правду при потребі тощо.

Шановним читачам пропонується простий і, сподіваємося, ефективний спосіб ознайомлення з текстами Книги книг. Для цього необхідно: знайти хвилю вільного часу, відкрити Біблію, зосередитись і знайти відповіді на запитання вікторини.

На перших трьох переможців (за поштовим штемпелем) чекають призи. Відповіді на вікторину друкуватимуться у кожному наступному числі газети.

Книга Буття

1. Що створив Господь на початку?
2. Доповніть пропущені слова: «Назвав же Бог – день, а темряву назвав –».
3. Який за рахунком день благословив Бог? Чому?
4. Що зробив Бог, щоб чоловік став живою істотою?
5. Де насадив Бог сад, в котрому оселив чоловіка?
6. Чотири течії, а, отже, чотири ріки витікали з Едему. Згадайте їх назви.
7. Яку Заповідь дав Господь Бог чоловікові в Едемському саду?
8. Кого утворив Господь Бог з Адамового ребра? Що після цього сказав Адам?
9. Як називається те, чим зміїв спокусив жінку?
10. Що сталося з чоловіком і жінкою після того, як вони згрішили і їм обом відкрилися очі?
11. Яке покарання отримав змії за те, що спокусив людину?
12. Який вирок отримала жінка після того, як привела до гріха чоловіка?
13. Кого поставив Бог, щоби стерігти Едемський сад? Чим він мав стерігти його?
14. «Адам спізнав Єву, свою жінку: вона зачала й породила Каїна та й сказала: «Я придбала з Господньої ласки». Доповніть пропущене.
15. Як назвав Каїн місто, котре збудував після народження сина?
16. Ламех – потомок Каїна. Пригадайте імена його жінок. Скільки їх було?
17. Скільки років було Носві, коли він породив Сима, Хама і Яфета?
18. «Ной був чоловік». Закінчіть речення. З ким Ной ходив?
19. Скільки років було Носві, як почався потоп на землі?
20. Якого птаха випустив Ной з ковчега спочатку, а якого – дещо пізніше, щоб пізнати, чи припинився потоп?

Склав Богдан ЛАДАНАЙ

УВАГА! НАСТУПНЕ ЧИСЛО ЧАСОПИСУ

«МЕТА» ВИЙДЕ У ВЕРЕСНІ

Над випуском працювали:
головний редактор:
о. Іван ГАЛІМУРКА,
літературний редактор Святослав СМУК,
більдредатор і технічний редактор:
Вячеслав ЧИЖЕВСЬКИЙ.

Відгуки та пропозиції надсилати на адресу:
площа св. Юра, 5, м. Львів,
Україна, 79000,
тел. (0322) 79-86-93;
тел. (032) 233-40-73;
e-mail: meta.ugcc@gmail.com
meta_ugcc@ukr.net

Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати матеріали. За достовірність фактів відповідає автор.
При передруку посилання на газету «МЕТА» обов'язкове.
Матеріали не рецензуються і не повертаються.
Редакція може не поділяти думку автора.
Друк: друкарня ДП МО України «Армія України»
Тираж: 6000
Замовл.